STAR WARS

JEDI APPRENTICE

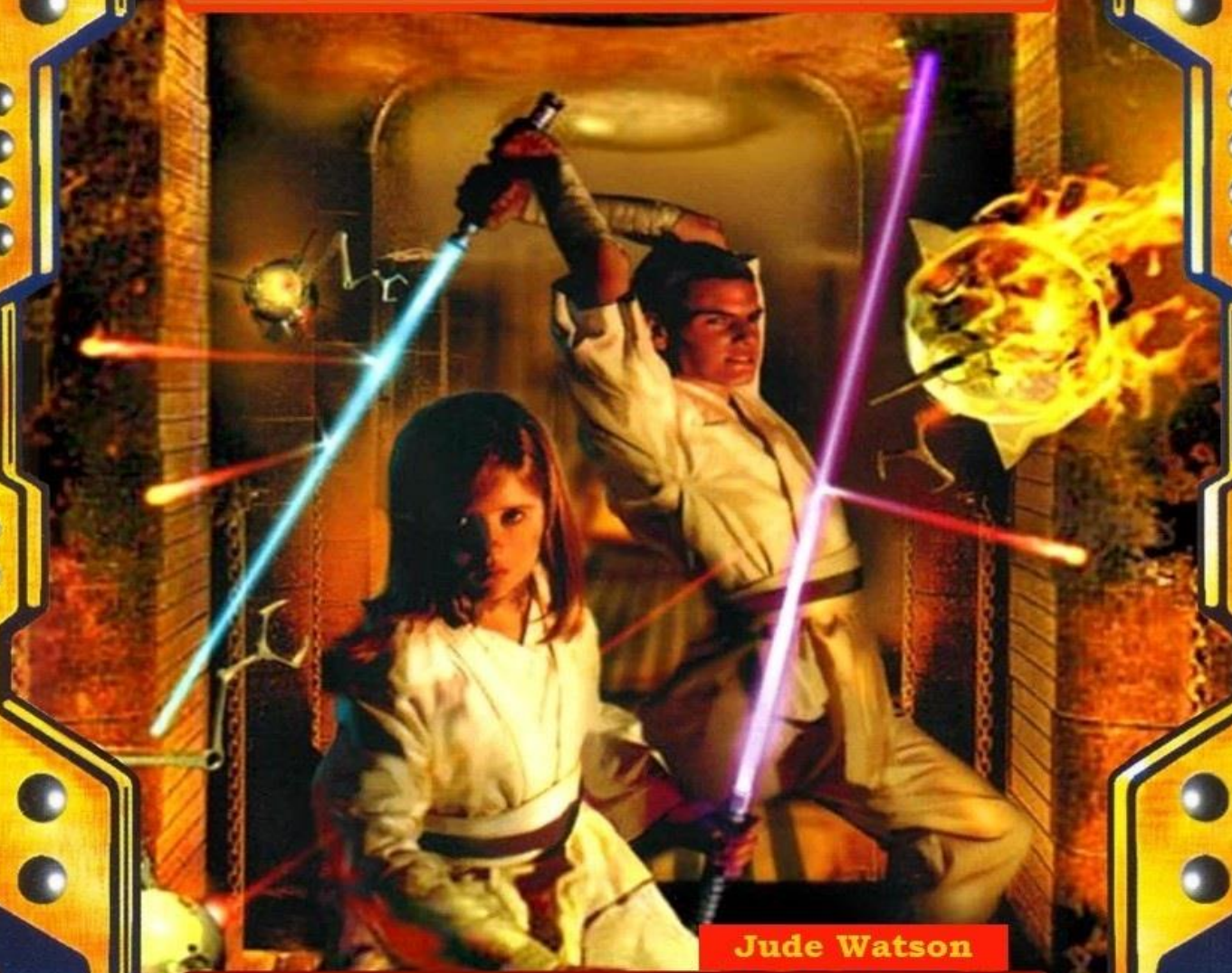

Jude Watson

LUPTA PENTRU ADEVĂR

JUDE WATSON

JEDI APPRENTICE
LUPTA PENTRU ADEVĂR

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Fight for Truth
2000

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele" Reginei Amidala şi Darth Maul.

Majoritatea oamenilor de pe planeta Kegan nu vor să aibă nimic de-a face cu restul galaxiei. Dar când acolo este descoperit o tânără potențial Jedi, Qui-Gon Jinn, Adi Gallia şi ucenicii lor, Obi-Wan şi Siri, sunt obligați să viziteze această lume ciudat de izolată.

Nu sunt întâmpinați cu brațele deschise. În schimb, Qui-Gon şi Adi se găsesc prinşi într-o pânză de înşelăciuni, în timp ce Obi-Wan şi Siri sunt închişi într-o şcoală în care le este dictat modul de a gândi, părerile diferite sunt interzise, iar detenția este permanentă.

Pe această planetă, Jedi trebuie să lupte pentru adevăr... chiar dacă nimeni nu vrea să-l afle.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Întunericul era total. Nici măcar o urmă de lumină nu pătrundea prin glugă. Sunetul era înăbuşit. Obi-Wan Kenobi se echilibră pe picioare, ținând sabia de lumină în poziție defensivă şi concentrându-se. Fără să vadă sau să audă, trebuia să se bazeze complet pe Forță. Se deplasă spre stânga, se întoarse şi lovi cu sabia. Aceasta tăie prin aerul gol. Şi totuşi, ştia că fusese aproape.

În dreapta lui, auzi un sunet bâzâit şi zgomotul de metal lovind podeaua.

— Punct, Siri, spuse încet Maestrul lui Obi-Wan, Qui-Gon Jinn.

Obi-Wan simți cum i se mişcă un firicel de sudoare pe gât. Gluga era fierbinte de la respirația sa caldă. Îşi apucă sabia mai bine. Adversarul lui în acest exercițiu de antrenament era Siri, un alt ucenic Jedi.

Ea distrusese deja doi droizi căutători. El nu tăiase niciunul.

— Adu-ți aminte care este scopul, Obi-Wan.

Auzi sfatul calm al lui Qui-Gon. Chiar dacă Qui-Gon nu-i putea vedea fața Padawanului, ştia că Obi-Wan îşi pierduse concentrarea. Obi-Wan ştia că scopul exercițiului era cooperarea. Nu conta câți droizi căutători distrugea el sau câți erau doborâți de Siri. Ar fi fost evaluați în funcție de modul în care funcționau împreună.

Trebuiau să îşi citească reciproc intențiile prin mişcare, instinct şi Forță. Trebuiau să fie generoşi, întinzându-se unul spre altul pentru a-şi dezvălui intențiile.

Dar cum ar fi putut să se întindă spre cineva care lupta doar pentru sine?

Siri se concentră asupra inamicului şi îl ignoră pe Obi-Wan. Fiind o luptătoare iscusită şi grațioasă, avea un singur scop în minte. Fiecare particulă a ființei ei era concentrată pe victorie. Asta o făcea unul dintre cei mai buni luptători cu sabia din Templu. Chiar dacă avea unsprezece ani – fiind cu doi ani mai tânără decât Obi-Wan – lupta în clasa lui de vârstă.

Slab, auzi paşii moi ai lui Siri în spatele lui şi auzi piciorul alunecându-i în timp ce ataca. Un alt bâzâit, un alt zgomot de metal căzut.

— Bun joc de picioare, Siri, strigă Adi Gallia.

Obi-Wan strânse din dinți. Adi o luase Padawan pe Siri de curând. O alesese din cauza potențialului extraordinar al fetei. Acum, Siri îşi dovedea valoarea, arătând că este mai bună decât un Padawan mai experimentat – Obi-Wan.

Frustrarea şi iritarea crescură în el, alungându-i conexiunea cu Forța. Obi-Wan ascultă cu atenție uşoara perturbare a aerului pe care o provocă droidul căutător. Auzi sunetul, se întoarse spre stânga lui şi se ciocni cu Siri.

— În colțuri opuse, spuse Adi cu glas tare. Începeți din nou.

Obi-Wan se întoarse în colțul lui. Îşi frecă palma de tunică. Mâinile îi transpirau, iar sabia aproape că îi alunecase. Să o scape în timp ce lupta alături de Siri ar fi fost umilitor. Îşi dorea să aibă răbdarea lui Qui-Gon. Mai avea atât de multe de învățat. Oricât ar fi încercat, nu putea pătrunde prin devotamentul lui Siri față de exercițiu. Era bătălia ei, provocarea ei. Nu avea loc pentru el.

Avansară din nou. Obi-Wan se mişcă încet, întinzându-se spre Forță pentru a-i spune pe unde zburau droizii căutători. Auzit un alt zgomot în timp ce droidul

căutător lovea podeaua.

— Ai încredere în partenerul tău, precum şi în Forță, spuse Adi. Agresivitatea şi competitivitatea nu îşi au locul în acest exercițiu.

Obi-Wan simți că Siri se apropie puțin de el. Cu toate acestea, încă nu simțea nimic de la ea. Un alt droid căutător lovi podea, iar iritarea lui Obi-Wan crescu şi îi alungă prudența. Se întinse, ignorând-o pe Siri.

Buzz, zbang! Un droid căutător lovi podeaua în timp ce el cădea într-un genunchi şi făcea o măturare orizontală. Se rostogoli spre stânga, apoi se răsuci în sus. Zdrang! Un alt droid lovi podeaua. De ce ar trebui să o aştepte pe Siri să coopereze în timp ce ea distrugea singură toți droizii? Ar fi arătat ca un prost.

Obi-Wan se răsuci, se aruncă şi atacă din nou. Auzi respirația lui Siri şi sunetul şoptit al jocului ei de picioare în timp ce făcea acelaşi lucru.

În câteva minute, cei doi distruseră fiecare droid căutător din cameră.

Obi-Wan simți o strălucire de satisfacție când îşi scoase gluga. Îşi învinseseră adversarii în timp record. Siri îşi dădu înapoi gluga şi îşi împinse părul auriu după urechi. Ochii ei albaştri vii erau aprinşi de satisfacție. Se închinară unul spre celălalt, apoi se întoarseră să-şi privească Maeştrii.

— Amândoi ați eşuat în exercițiu, spuse Qui-Gon cu severitate.

Adi se ridică, cu hainele foşnind. Statura ei înaltă şi aerul poruncitor făceau din ea o persoană intimidantă. O trase pe Siri deoparte şi începu să-i vorbească pe un ton scăzut. Qui-Gon îi aruncă un prosop lui Obi-Wan, astfel încât să-şi poată şterge transpirația de pe frunte.

— Ştiu că poți lupta, îi spuse Qui-Gon. Ai dovedit asta în mai multe lupte. Nu acesta era scopul exercițiului, Padawan.

— Ştiu, recunoscu Obi-Wan. Dar ea...

Qui-Gon nu aşteptă să termine.

— Siri îşi are propriile sale puncte forte şi puncte slabe. Asta trebuia să descoperi tu. Să te combini cu punctele tari şi să i le acoperi pe cele slabe. Împreună, sunteți mai puternici.

— Siri nu a făcut nimic mai bine decât mine, spuse Obi-Wan.

Ştia că părea obraznic, dar nu se putea abține. Siri era cea care schimbase regulile exercițiului.

— Siri nu este Padawanul meu, spuse Qui-Gon cu severitate. Noi vorbim despre tine. Aminteşte-ți, Obi-Wan, frica de a pica prost nu este niciodată un motiv pentru a face ceva. Sau pentru a nu face. Este o frică născută din slăbiciune.

Obi-Wan aprobă din cap. Ştia că nu trebuia să continue să-l provoace pe Qui-Gon. Cel puțin vor pleca în curând. Nu va mai trebui să repete exercițiul cu Siri. Yoda îi anunțase că îi trimite în misiune.

Chiar atunci, Yoda intră în sala de antrenament. Îşi băgă mâinile în interiorul robei, aşteptând ca ei să-l privească.

— O chemare am primit, spuse el. Pe Jedi, părinții i-au contactat. Copilul lor sensibil la Forță ar putea fi, ei cred. Kegan, planeta este. Cu această lume, sunteți voi familiarizați?

Le pusese întrebarea lui Qui-Gon şi Adi. Ambii Maeştri Jedi scuturară din cap. Obi-Wan fu surprins. Cei doi călătoriseră foarte mult.

— Izolată, Kegan este, spuse Yoda. Un sistem cu o singură planetă care orbitează un soare. Este o planetă de pe Inelul Exterior, ruptă de galaxie. Acorduri de comerț, ei nu au. În alte lumi, ei nu călătoresc. Bineveniți, străinii nu sunt. Nimeni nu a aterizat pe planetă de treizeci de ani.

— Este foarte neobişnuit, observă Qui-Gon.

Yoda clipi. Trăise mult şi văzuse multe. Nu mai erau multe lucruri care l-ar fi putut surprinde.

— Un semn bun, această cerere poate fi, spuse el. Credem că făcând acest pas, Kegan vrea să înceapă relații cu Lumile Nucleului Interior. Acest lucru, Senatul

Galactic salută. Pacea favorizează, relațiile dintre lumi. Aşadar, două părți, misiunea voastră are. Relații să deschidem cu Kegan, noi trebuie. Să determinăm potențialul copilului, noi trebuie, de asemenea. O planetă care se izolează poate fi plină de frică şi suspiciune. Diplomați trebuie să fiți. Perturbări nu trebuie să permiteți.

Yoda se uită la Adi şi Qui-Gon. Obi-Wan era confuz. Îi trimitea pe cei doi Maeştri Jedi în locul unei echipe Maestru-Padawan?

— Să trimitem două echipe, am decis, spuse Yoda.

— Vă referiți la noi toți? izbucni Obi-Wan consternat.

Yoda îi ignoră tonul.

— Să cooperați, voi trebuie, pentru a completa misiunea.

Să cooperez cu Siri? voia să strige Obi-Wan. Ar avea nevoie de mai mult decât Forța însăşi pentru a realiza asta!

* * *

De ce două echipe? se întrebă Obi-Wan în timp ce Adi pilota nava spre suprafața planetei Kegan. Misiunea de a identifica un copilul sensibil la Forță era destul de obişnuită. Însemna oare asta că membrii Consiliului încă îl supravegheau?

După ce îi părăsise pe Jedi pentru o scurtă perioadă de timp, Obi-Wan fusese pus în perioadă de probă. Folosise timpul pentru a-şi aprofunda studiul despre calea Jedi. Perioada de probă fusese ridicată şi era din nou Padawan oficial. Dar membrii Consiliul încă erau reținuți în a-i acorda încrederea? În ultimele luni, procesul de reparare a legăturii cu Maestrul său fusese satisfăcător pentru amândoi. Petrecuseră mult timp la Templu şi, de asemenea, cutreieraseră galaxia împreună, observând alte lumi şi obiceiuri şi ajutându-le atunci când puteau. Legătura lor devenise mai puternică.

Consiliul nu văzuse asta? De ce erau puşi în echipă cu Adi şi Siri?

— Aterizăm în trei minute, anunță Adi, pătrunzându-i în gânduri.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Siri. Chipul ei era pasiv în timp ce privea peisajul rural de dedesubt. Părea complet calmă, dar poate că îşi ascundea bine nervozitatea. Obi-Wan îşi aminti cât de neliniştit se simțise înainte de prima sa misiune. Era o experiență nouă să părăseşti Templul şi fii aruncat în galaxia care era, uneori, dură şi violentă. Obi-Wan se aplecă mai aproape de ea.

— Aterizarea pe o planetă pentru prima dată poate fi confuză, îi spuse el. De obicei sunt atât de multe de văzut încât îți este greu să te concentrezi. Dar în primele câteva minute, poți învăța multe lucruri.

Ea nu se întoarse, ci îşi ținu ochii pe platforma de aterizare care se apropia.

— Eu nu-mi pierd niciodată concentrarea, Obi-Wan. Sau devotamentul.

Cuvintele se simțiră ca o palmă. Obi-Wan se dădu înapoi, cu fața îmbujorată. Siri fusese furioasă pe el pentru că părăsise calea Jedi. Îl acuzase că, prin decizia sa, subminase angajamentului tuturor Padawanilor.

Acum sugera că devotamentul ei față de Jedi era mai puternic decât a lui.

Nu era corect. Făcuse un singur pas greşit. Maestrul său şi Consiliul îl iertaseră. Ea de ce nu putea?

Nava coborî încet pe platforma de aterizare. Obi-Wan văzu un grup care îi aştepta. Atât bărbații, cât şi femeile, purtau tunici asemănătoare cu cele ale Jedilor.

Adi activă rampa şi coborâră. Un bărbat şi o femeie se îndreptară imediat spre ei pentru a-i întâmpina.

— Bine ați venit, vizitatori Jedi, spuse femeia pe un ton plăcut.

Era de vârstă mijlocie, cu fața lată, iar părul cenuşiu şi cârlionțat îi încadra obrajii roşii ca un nor de spumă.

— Suntem Ghizii de Ospitalitate, pentru a vă prezenta lumea noastră şi pentru a ne asigura că vă simțiți confortabil. Eu sunt O-Rina şi acesta este V-Haad.

Tovarăşul ei zâmbi şi se înclină. Era înalt şi chel, cu ochii calzi şi întunecați.

Jedii se înclinară şi ei, şi Qui-Gon îi prezentă.

— Am fost chemaţi aici de doi dintre cetăţenii voştri.

Cuplul mai tânăr făcu un pas înainte.

— Eu sunt V-Nen şi aceasta este soţia mea O-Melie, spuse bărbatul. Suntem părinţii lui O-Lana.

Ochii femeii îi studiară, apoi se uitară în jos. Părea nervoasă, la fel ca şi soţul ei. Erau, fără îndoială, îngrijoraţi în legătură cu apropiata examinare a copilului lor.

— Copilul se află în locuinţa lor, spuse V-Haad. Vă vom transporta acolo. Vă rog, urmaţi-ne.

Jedii îi urmară pe Ghizi şi pe părinţi către un speeder cu aspect ponosit. Obi-Wan nu mai văzuse niciodată să fie utilizat un model atât de vechi. Se întrebă dacă va putea porni. Motorul repulsor pornit cu un zgomot îngrijorător, dar mergea perfect. În timp ce zburau peste pământul accidentat, Obi-Wan se uită curios în jur. Călătoreau de-a lungul unui drum central neasfaltat, care se curba în jurul unui zid mic. În interiorul zidului erau structuri în formă de domuri. Speederele parcate afară arătau la fel de vechi şi de ponosite ca cel în care zburau ei.

— Există doar un oraş pe Kegan şi noi toţi suntem păstrătorii lui, strigă O-Rina peste zgomotul motorului. Restul planetei este folosit pentru cultivarea hranei şi creşterea animalelor. Există zone mari de spaţiu deschis. Acum trecem pe lângă Cercul Tehnic. Kegan este împărţită în cercuri pentru fiecare domeniu de lucru. Cercul Tehnic conduce în Cercul de Comunicaţii, care duce la Cercul de Studiu, care conduce la Cercul Grădinilor şi aşa mai departe. Toate, înconjoară Cercul Adunării, unde ne întâlnim cu toţii. Acum ne îndreptăm spre Cercul Locuinţelor.

O umbră trecu peste ei, iar Obi-Wan îşi ridică privirea. Un skyhopper[1] trecu pe deasupra capetelor lor – un model vechi cu care nu era familiar.

— Probabil că sunteţi uimiţi că mijloacele noastre de transport încă sunt funcţionale, spuse V-Haad cu un chicotit. Aici, pe Kegan, nu distrugem, ci refolosim. Cercul nostru Tehnic este expert în a menţine funcţionale tehnologiile vechi. Nu avem nevoie de cele mai noi modele.

— Aveţi monedă? întrebă Adi Gallia interesată.

V-Haad clătină din cap.

— Suntem o economie de barter[2]. Totul aparţine Binelui General. Poate că renunţăm la averi mari, dar nu avem nicio crimă. Aş prefera să trăiesc liniştit şi în siguranţă decât cu griji pe cap.

— Pare o filozofie bună, fu de acord Qui-Gon. Aveţi un sistem de guvernare?

— Avem Ghizi Binevoitori, pe V-Tan şi O-Vieve, spuse O-Rina. Ei au fost primii care au conceput un nou mod de a trăi aici, pe Kegan. Au un Cerc de Consiliere, dar ei mai degrabă ghidează decât conduc. Avem cu toţii un cuvânt de spus. Totul este ajustat pentru Binele General.

Obi-Wan trebuia să recunoască faptul că sistemul părea să funcţioneze la suprafaţă. Poate pentru că Kegan era o planetă mică cu populaţie redusă, reuşea să evite conflictele cu alte lumi. Pe măsură ce zburau, oamenii îşi ridicau capul de la treburile lor pentru a le face semne şi a zâmbi. Păreau cu toţii ocupaţi şi fericiţi.

Totuşi, observă ceva ciudat.

— Nu văd niciun copil, le spuse el Ghizilor.

— Copiii sunt preţioşi aici, îi spuse O-Rina. Educaţia este foarte importantă. Sunt trimişi la şcoală de la o vârstă fragedă pentru a învăţa şi explora. Ah, iată Cercul Locuinţelor.

V-Haad pilotă speederul printr-o deschizătură în perete şi îl ghidă spre o incintă închisă în care erau parcate câteva speedere ponosite. Se îndreptară spre una

---

[1] Skyhooper – tip de vehicul repulsor, construit în principal pentru zborul de plăcere şi sportiv. Totuşi, forţele paramilitare şi agenţiile de aplicare a legii, foloseau ocazional skyhoppere înarmate şi uşor blindate, pentru recunoaştere şi patrulare.

[2] Barter – Troc.

dintre numeroasele clădiri dom care se curbau în jurul centrului într-o spirală. Fiecare clădire era conectată la următoarea.

V-Nen deschise uşa şi se dădu deoparte pentru a-i lăsa să intre. Camera mică era mobilată simplu, dar confortabil, cu bănci joase umplute cu perne groase.

Qui-Gon se întoarse spre V-Haad şi O-Rina.

— Mulțumesc că ne-ați adus aici. Am dori să examinăm copilul, singuri cu părinții.

— Oh, desigur, vă înțelegem procedurile, spuse V-Haad.

— Dar îmi pare rău că trebuie să spun asta, însă nu le putem urma, adăugă O-Rina. O-Melie şi V-Nen ne-au cerut să rămânem. Sunt nervoşi în privința străinilor.

Qui-Gon îi privi cu amabilitate pe părinți.

— Nu aveți de ce să fiți nervoşi. Vă vom spune, pur şi simplu, dacă copilul dumneavoastră este sensibil la Forță. Dacă da, vom explica ce înseamnă asta şi ce se poate face, în caz că doriți.

V-Nen şi O-Melie avură un schimb de priviri. O-Melie înghiți în sec.

— Dorim să rămână şi Ghizii de Ospitalitate.

V-Haad şi O-Rina zâmbiră.

— Vedeți? Nu trebuie să vă gândiți la noi ca fiind nişte străini în această casă, se grăbi O-Rina să-i asigure. Toată lumea de pe Kegan face parte din aceeaşi familie. Nu-i adevărat, O-Melie?

— Da, spuse aceasta.

Brusc, zâmbetele lui O-Rina şi V-Haad părură fixate pe fețele lor, de parcă ceea ce aveau în minte nu se potrivea cu prietenia lor. Un mic fior de avertisment şerpui prin Obi-Wan. Învățase să aibă încredere în acel sentiment.

Ceva nu era în regulă aici. Lucrurile nu erau ceea ce ei păreau a fi.

V-Haad şi O-Rina păreau să-i întâmpine, dar Obi-Wan aveau sentimentul că nu erau fericiți că Jedii erau acolo. Chiar deloc.

Qui-Gon nu avusese de la început încredere în V-Haad şi O-Rina. În ciuda zâmbetelor lor largi, emanau un sentiment de nelinişte pe care nu îl putea atribui ca fiind din cauză că nu erau obişnuiți cu străinii. Şi de ce era nevoie de Ghizi de Ospitalitate când planeta nu accepta vizitatori?

Aprobă, oricum, din cap către ei, întâlnindu-le prietenia cu a sa proprie.

— Bineînțeles că puteți rămâne dacă V-Nen şi O-Melie o doresc, spuse el.

— Există excepții de la fiecare regulă, spuse Adi cu grație.

Şi ea, de asemenea, ştia că era mai bine să nu agravezi situația insistând.

— O voi aduce pe O-Lana, zise O-Melie după o scurtă pauză. O supraveghează o vecină.

Se grăbi să iasă din cameră. Se întoarse într-o clipă cu o bocceluță mică în brațe. Copilul avea aproape un an. Se uită la Qui-Gon cu o privire strălucitoare, curioasă. El întinse un deget. Ea i-l apucă, apoi îl trase spre gură şi începu să i-l roadă uşor.

— Ah, spuse Qui-Gon. Înțeleg.

El o studie câteva minute, evaluându-i reacțiile şi expresia. În cele din urmă, aprobă scurt din cap.

— Ați ajuns la o concluzie atât de curând? întrebă O-Rina, zâmbind puțin încordată.

— Da, am ajuns, răspunse Qui-Gon. Cu siguranță că îi este foame.

O-Melie şi V-Nen izbucniră în zâmbete uşurate.

— O-Yani o poate hrăni, sugeră O-Rina. Astfel, vom putea vorbi.

— O-Yani este îngrijitorul de copii pentru acest sector al locuințelor, le explică V-Haad Jedilor. Există câte unul pentru fiecare sector din fiecare Cerc de Locuințe, astfel încât părinții să poată lucra în continuare sau să aibă timp pentru ei înşişi. Îngrijitorii noştri de copii sunt cei mai înțelepți şi cei mai buni dintre noi.

O-Melie luă copilul din brațele lui Qui-Gon. Dispăru cu el în cealaltă cameră.

Cu doar o privire rapidă către Adi, Qui-Gon ştiu că Maestra Jedi percepuse acelaşi lucru ca şi el: O-Lana era sensibilă la Forță. Dar ca să descopere cât de puternică era Forța în ea, asta era ceva pentru care aveau nevoie de mai mult timp.

— Să ne aşezăm, sugeră Adi. În timp ce copilul se hrăneşte, noi vă putem explica mai multe despre motivul pentru care am venit până aici ca să o vedem.

O-Melie şi V-Nen se aşezară pe o bancă cu perne aflată vizavi de Jedi.

V-Haad stătea de o parte a lor, O-Rina de cealaltă.

De parcă i-ar păzi, gândi Qui-Gon.

— Dacă O-Lana este puternică în Forță, puterile ei vor deveni mult mai clare pe măsură ce creşte, începu Qui-Gon. Aceste puteri ar trebui să fie hrănite şi direcționate. Când nu se întâmplă asta, copilul poate deveni confuz şi speriat.

V-Nen şi O-Melie se aplecară mai aproape, cu ochii pe Jedi.

— Nimeni nu este speriat pe Kegan, spuse ferm O-Rina.

— Binele General este puternic. O-Lana va fi susținută de noi toți, adăugă V-Haad.

Adi preluă discuția.

— Templul de pe Coruscant este un loc unde copiii sensibili la Forță pot învăța nu numai cum să-şi controleze darul, ci şi cum să îl lase să-i ghideze şi să-i conecteze la toate lucrurile.

V-Haad aprobă din cap, zâmbind.

— Excelent! Ordinul Jedi sună într-adevăr foarte minunat. Şi noi avem Ghizi care ne arată cum să facem acest lucru.

Adi se agită nerăbdătoare. Qui-Gon interveni repede.

— Dacă O-Lana este un copil special…

— Ah, aici trebuie să vă întrerup, spuse O-Rina, cu zâmbetul strălucind de o prietenie grațioasă către Qui-Gon. O-Lana este specială, da – dar numai deoarece fiecare Keganit este special. V-Tan şi O-Vieve ne-au învățat pe toți că Ghidul din Interior este puternic în fiecare dintre noi. Nimeni nu este mai bun decât altcineva.

— Nu spunem că O-Lana este mai bună, spuse Adi. Qui-Gon auzi nerăbdarea pe care se lupta să o controleze. Noi spunem că Forța o face deosebită. Calea Jedi îi va arăta cum să se conecteze la galaxie şi la alte ființe.

V-Haad radia.

— Ah, acum văd! Sunt sigur că este o cale înțeleaptă şi dreaptă. Dar O-Lana nu va avea nevoie de asta. Aici, pe Kegan, fiecare Ghid Interior ne uneşte şi formează Binele General. Ar fi greşit s-o scoateți O-Lana din cercul Bunului General, căci cercul se va diminua şi O-Lana va fi crescută să creadă că este specială. Acest lucru este împotriva sfatului Ghizilor.

V-Haad şi O-Rina aprobară din cap şi zâmbiră.

Încet, şi V-Nen şi O-Melie aprobară şi ei din cap.

Qui-Gon înțelese frustrarea lui Adi. V-Nen şi O-Melie păreau să asculte atenți, dar nu li se dădea nicio şansă să reacționeze. În schimb, reacționau şi vorbeau doar Ghizii de Ospitalitate. Tocmai de aceea Jedi preferau ca primul interviu să fie doar cu părinții. Ştia că, în ciuda interjecțiilor lor, V-Haad şi O-Rina nu ascultaseră cu adevărat niciun cuvânt spus de Jedi. Nu puseseră întrebări despre calea Jedi sau despre abilitățile lui O-Lana. Dacă ar fi după ei, copilul nu ar părăsi niciodată Kegan.

Qui-Gon se concentră pe V-Nen şi O-Melie.

— Dacă O-Lana este puternică în Forța, trebuie să înțelegeți pe deplin ce înseamnă asta. Ar putea să mute obiecte din loc sau să vadă lucruri înainte ca acestea să se întâmple. Astfel de lucruri pot speria un copil mic.

— Nu pe Kegan, spuse veselă O-Rina. Ghizii noştri Binevoitori înşişi, O-Vieve şi V-Tan, au viziuni. Am învățat să avem încredere în ei. Viziunile lor despre viitor au ghidat prezentul, creând Binele General.

Qui-Gon schimbă o privire rapidă cu Adi. Trebuiau să vorbească cu părinții fără prezența Ghizilor. Asta era clar. Dar trebuia şi să fie atent la instrucțiunile lui

Yoda. Nu puteau aduce perturbări vieții de pe această planetă. Trebuiau să respecte modul Keganilor de a face lucrurile.

Ghizii de Ospitalitate se ridicară brusc.

— A fost o întâlnire excelentă, spuse V-Haad. Sunt atât de bucuros să aud despre minunata cale Jedi.

— Şi suntem siguri că sunteți obosiți după călătorie, adăugă O-Rina. Vă vom duce la camerele pe care le avem pentru voi. Va fi destul timp pentru mai multe discuții.

— Asta, dacă nu trebuie să plecați, spuse V-Haad. Ştim cât de importanți sunt Jedii.

— Putem rămâne atât timp cât ne vor V-Nen şi O-Melie, spuse Adi hotărâtă.

— Am o rugăminte, spuse Qui-Gon. Am vrea să mergem pe jos până la destinația noastră. E adevărat că am avut o călătorie lungă. Am vrea să ne dezmorțim picioarele şi să vedem cât mai mult din frumoasa voastră planetă.

Cei doi Ghizi de Ospitalitate schimbară o privire la această cerere neaşteptată.

— Desigur, zise O-Rina, reticența colorându-i obişnuita expresie strălucitoare. Dacă v-ar plăcea asta...

— Ne place, spuse Qui-Gon cu fermitate. Şi, bineînțeles, că ne-am bucura de compania lui V-Nen şi O-Melie, de asemenea. Ne va oferi o şansă să ne cunoaştem.

Ghizii nu putură să refuze. O-Melie şi V-Nen se duseră să o întrebe pe vecina lor, O-Yani, dacă putea continua să o supravegheze pe O-Lana.

— Copilul doarme acum, spuse O-Melie încet când se strecură înapoi înăuntru. Am fi fericiți să mergem cu voi.

Ghizii, O-Melie şi V-Nen ieşiră. Pretinzând că îşi ajustează mantia, Qui-Gon se întoarse spre Obi-Wan şi Siri.

— Părăsiți-ne şi plimbați-vă atunci când veți putea, spuse el pe un ton scăzut. Făceți-o fără să fiți văzuți. Ghizii vor veni după voi. Evitați-i. Puteți folosi timpul pentru a aduna informații despre Kegan. Să nu provocați perturbări sau necazuri. Amintiți-vă, observați fără să interferați. Nu dezvăluiți că sunteți Jedi.

Obi-Wan şi Siri încuviințară din cap, cu expresii alerte.

Qui-Gon văzu privirea îngrijorată a lui Adi. Crezu că înțelegea de ce. Vor provoca o perturbare. O perturbare minimă şi care merita riscul, în opinia sa. Dar Adi s-ar putea să nu creadă la fel. Nu era obişnuit să trebuiască să ceară unui alt Maestru Jedi să aprobe o anumită acțiune. Aşteptă, cu ochii ațintiți asupra ei, pentru a vedea dacă va obiecta.

În timp ce aştepta, Qui-Gon se întrebă din nou de ce trimisese Yoda două echipe pe planeta asta. Fusese Adi trimisă pentru a-i monitoriza tendința de a-şi urma instinctele şi de a ocoli regulile? Trebuia să supravegheze modul în care lucrau el şi Obi-Wan împreună? Şi dacă ea nu aproba sugestia lui, ce trebuia să facă?

Dar Adi aprobă din cap.

— Ar fi bine să meargă, murmură ea în timp ce ieşea în lumina puternică a soarelui.

* * *

— Spuneți-mi, V-Haad şi O-Rina, zise Qui-Gon în timp ce mergeau pe străzile Keganului. Văd că ați rezolvat multe probleme pe care alte lumi nu le-au rezolvat. De ce nu călătoresc Keganiții pe alte lumi ca să-şi împărtăşească cunoştințele cu ele?

— Nu avem nevoie, spuse V-Haad. Avem aici tot ce ne trebuie pentru o viață bună. Şi călătoria poate fi periculoasă. Galaxia este un loc violent. Dacă am călători, i-am încuraja pe alții să călătorească aici. Asta ar putea aduce pericol pentru Kegan. Nu puteți nega că există violență în toată galaxia.

— Nu, nu pot, fu de acord Qui-Gon. Dar mai există şi comerțul, şi schimbul de cunoştințe.

O-Rina şi V-Haad zâmbiră şi clătinară din cap.

— Avem tot ce ne trebuie, repetă V-Haad. Importul de bunuri sau cunoştinţe sunt inutile şi dăunătoare Bunului General.

— De ce ar fi dăunătoare progresele în cunoaştere? întrebă Obi-Wan, curios.

Qui-Gon văzu un început de roşeaţă pe gâtul lui V-Haad, chiar şi în timp ce zâmbetul îi rămânea fix pe faţă.

— Kegan este o planetă frumoasă, remarcă Adi într-o încercare evidentă de a schimba subiectul.

O-Rina schimbă rapid subiectul vorbind despre spaţiile minunate de pe Kegan, arătând speciile native în timp ce treceau pe lângă Cercul Grădinilor cu florile sale.

Qui-Gon rămase tăcut. Mai era ceva ce îl deranja despre Kegan – altceva în afară de zâmbetele hotărâte de pe chipurile Ghizilor de Ospitalitate. Deodată, îşi dădu seama că nu auzise râsete de când aterizase pe planetă. Nu văzuse niciun fel de sculpturi publice, sau fântâni, sau opere de artă. Nu auzise muzică. Pe o planetă atât de paşnică era ceva neobişnuit. Poate că era lipsa de bucurie – în ciuda zâmbetelor – cea care îl deranja.

— Iată piaţa noastră, spuse O-Rina cu mândrie, vânturând un braţ pentru a le arăta zona circulară, plină de tarabe. Nimeni nu are nevoie de bani pentru a cumpăra. Toată lumea face schimb cu propriul surplus. Nimănui nu-i este foame.

Era cea mai ciudată piaţă pe care o văzuse Qui-Gon vreodată. Cu toate că tocmai trecuseră pe lângă livezile cu fructe din Cercul Grădinilor şi văzuseră copacii cu ramurile îndoite de fructele coapte, în piaţă nu se vedeau fructe sau legume proaspete. Fâşiile de fructe şi legume uscate atârnau în cârlige, iar în coşurile mari erau grăunţe. Se vedeau cizmari şi croitori care vindeau echipament de lucru, încălţări şi tunici. Cumpărătorii îşi vedeau de afacerile lor, zâmbind şi încuviinţând. Nu zăboveau din plăcere la vreo tarabă şi nu se opreau pentru a fi ispitiţi de vreo delicatesă. Erau multe de văzut în piaţă, dar nu era nimic atrăgător de cumpărat.

— Foarte... util, spuse Siri politicoasă.

O căruţă se îndrepta spre ei, încărcată cu baloţi de pânză aspră. Qui-Gon păşi repede spre dreapta lui, părând că vrea să i se dea din cale. Păşi în calea unui deţinător de tarabă care-şi etala uneltele pe un suport pentru a fi văzute. Suportul se înclină, iar uneltele se revărsară pe drum. Qui-Gon se aplecă repede, pentru a-l ajuta pe deţinătorul de tarabă să le ridice.

Când se ridică, Obi-Wan şi Siri dispăruseră. O-Rina se întoarse spre ei.

— Vedeţi, produsele noi sosesc încontinuu. Pe Kegan, noi... Vocea i se pierdu. Ochii ei priviră zona înconjurătoare. Dar ce s-a întâmplat cu tinerii Jedi?

V-Haad se răsuci, încercând să cuprindă toată mulţimea.

— S-au oprit în spatele nostru?

— Nu sunt sigur, spuse Qui-Gon, prefăcându-se că cercetează mulţimea. Poate că au văzut ceva care îi interesa.

— Nu au văzut nimic din tehnologia voastră, interveni Adi. Poate că au fost interesaţi de emiţătoarele acelea vechi pe care le-am văzut.

— Da, interesaţi. Foarte lăudabil din partea lor, dar ar trebui să îi găsim, se bâlbâi O-Rina. Este atât de uşor să te pierzi pe Kegan.

— Nu este o idee bună să te pierzi, confirmă V-Haad. Cercurile pot fi confuze, ca un labirint.

O-Rina şi V-Haad se uitară la V-Nen şi O-Melie.

— Dacă veţi aştepta aici cu Jedi..., spuse O-Rina.

— Şi le veţi arăta piaţa..., adăugă V-Haad.

— Dar să nu mergeţi prea departe, spuse O-Rina. Sau altfel nu vă vom putea găsi. Asta ne-ar stresa...

Îi avertizează, gândi Qui-Gon.

— Vom aştepta aici, spuse V-Nen încet.

Qui-Gon îl văzu întinzând mâna spre O-Melie.

Ghizii de Ospitalitate se grăbiră să plece. Qui-Gon se întoarse spre V-Nen şi O-Melie. Un motor de skyhopper bâzâi pe deasupra capului şi el vorbi la adăpostul zgomotului său.

— Suntem recunoscători pentru această oportunitate de a vorbi singuri.

— Nu mai avem nimic de spus. Vocea lui O-Melie era plată. Am greşit contactându-vă. Ar trebui să plecați.

Qui-Gon schimbă o privire nedumerită cu Adi. Îşi imaginase că O-Melie şi V-Nen aveau o grămadă de întrebări în spatele tăcerii lor.

V-Nen puse o mână pe brațul soției sale. Qui-Gon remarcă faptul că ea tremura. Ce se întâmpla aici? Simți frustrarea ridicându-se în el. Cum ar putea el şi Adi să ajungă la părinți? Era evident că le era frică.

— O-Lana ar putea fi trează acum, spuse el. De ce nu mergem să o vedem din nou? Ar trebui să ştiți dacă O-Lana este într-adevăr puternică în Forță, chiar dacă nu luați o decizie acum. Vă veți putea gândi la asta.

— Să ne întoarcem şi să examinăm copilul, adăugă încet Adi Gallia. Vă vom spune ce credem şi apoi vom pleca.

V-Nen şi O-Melie ezitară. Qui-Gon putea vedea că voiau să fie de acord.

— Ne vom asuma responsabilitatea deplină în fața Ghizilor de Ospitalitate, adăugă Qui-Gon.

— Bine, spuse V-Nen cu reticență.

V-Nen îi conduse pe o cărare şerpuitoare prin piață. Ieşiră pe un drum diferit de cel pe care merseseră înainte. Îi conduseră pe străzi lăturalnice, ajungând de data asta în spatele locuinței lor. Îi urmară pe părinți înăuntru. Când intrară în locuința lor, apăru o femeie mai în vârstă. Avea părul roşcat tăiat scurt, cu fire argintii, şi ochi mici şi întunecați care săreau nervoşi de la unul la altul, ca ai unei păsări.

— V-ați întors, spuse ea.

— Unde este Lana, O-Yani? întrebă O-Melie. Doarme?

— Nu este aici, răspunse femeia mai în vârstă. Au venit. Au luat-o.

* * *

Obi-Wan şi Siri nu fugiră, nici măcar nu părură să se grăbească. Fuseseră învățați cum să se mişte printr-o mulțime fără a fi văzuți. Până când să ajungă o persoană să se întoarcă să se uite la ei, Siri şi Obi-Wan se topeau deja mai departe în mulțime. Lăsară piața în urmă, fiind siguri că O-Rina şi V-Haad o vor pieptăna temeinic.

— Să ne îndreptăm spre Cercul Grădinilor, sugeră Obi-Wan. O să ne fie mai uşor să ne ascundem acolo.

Siri aprobă din cap. Se grăbiră spre cerc şi fugiră pe o cărare care se înfăşura prin rândurile de copaci cu frunze. Văzând o zonă împădurită înainte, se îndreptară spre ea. Se zbătură printre tufişurile mari împânzite de mărăcini care înăbuşeau poteca îngustă. În cele din urmă, se opriră într-un luminiş ca să-şi tragă răsuflarea. Siri îşi scoase un mărăcine din păr.

— Nu ştiu de ce a trebuit să mai plecăm, mormăi ea. Exact când lucrurile începeau să devină interesante, a venit Qui-Gon cu un plan pentru a scăpa de noi. Cum ar trebui să învăț dacă nu voi vedea deloc doi Maeştri Jedi în acțiune?

— Misiunea este cea care ne conduce, spuse Obi-Wan.

Siri îşi smulse un alt mărăcine din părul blond.

— Nu trebuie să-mi repeți din înțelepciunea Jedi, Obi-Wan. Am urmat aceleaşi cursuri ca şi tine.

Deodată, ea oftă şi se lăsă pe spate în iarba moale.

— Sunt doar dezamăgit. Am vrut să văd cum se vor ocupa Qui-Gon şi Adi de problema asta. Ceva este foarte ciudat pe planeta asta. Ghizii aceia de Ospitalitate mi-au dat fiori. Cine ar fi ştiut că un zâmbet ar putea fi atât de ciudat?

— De aceea a vrut Qui-Gon să-i vadă pe părinți singuri, îi spuse Obi-Wan.

Siri îi aruncă o privire dintr-o parte, care părea a fi de dezgust pur.

— Nu trebuie să-mi explici planul. Am fost acolo.

Sări în picioare înainte ca el să poată reacționa.

Mereu face asta, gândi Obi-Wan. Nu îi dădea niciodată şansa de a-şi cere scuze sau de a se explica. Nu că ar fi vrut să o facă.

— Haide, spuse ea. Nu ar trebui să rămânem într-un singur loc prea mult timp.

— Ştiu asta, spuse Obi-Wan, mergând înainte.

Siri iuți ritmul şi se grăbiră pe cărările aglomerate.

Niciunul nu îl lăsa pe celălalt să conducă.

Este ridicol, gândi Obi-Wan. *Nu am învățat nimic în toți anii petrecuți la Templu? Nu ar trebui să concurez cu Siri.*

Dar nici nu putea să rămână în urmă şi să o lase să conducă.

— Poate ar trebui să găsim Cercul Tehnic, sugeră Obi-Wan. Dacă ar trebui să investigăm cum funcționează într-adevăr societatea de pe Kegan, pare a fi un loc bun pentru a începe.

— Acela este primul loc în care ne vor căuta, râse Siri.

Ieşiră dintre ierburile stufoasă şi se treziră lângă un câmp cu iarbă înaltă. O potecă de pământ curgea de-a lungul marginii câmpului şi ei se îndreptară spre ea.

— Ai o sugestie mai bună? întrebă Obi-Wan.

— Cred că ar trebui să ne amestecăm printre oameni, spuse Siri. E o populație umană, aşa că ne vom putea amesteca. Şi purtăm haine similare. S-ar putea să putem obține o mulțime de informații chiar şi vorbind cu oameni.

Înainte ca Obi-Wan să poată răspunde, zgomotul unui motor rupse tăcerea. Se apropia un speeder de teren. Era prea târziu să se mai retragă printre arbuşti.

— Să încercăm să blufăm, îi murmură el lui Siri.

Speederul se apropie de ei. Un bărbat corpolent, de vârstă mijlocie, îmbrăcat într-o tunică de culoare cromată, le zâmbi prietenos.

— Ce faceți voi doi aici?

— Ne plimbăm doar, spuse Obi-Wan.

— Nu aveți şcoală astăzi? întrebă bărbatul pe un ton plăcut.

Era o capcană. Obi-Wan nu voia să-i spună că sunt vizitatori. Asta i-ar trimite cu siguranță pe O-Rina şi V-Haad pe urmele lor.

— Avem permisiunea să ieşim, spuse Siri. Părinții noştri au nevoie de ajutor acasa. Apropo de asta, ar fi bine să mergem acolo.

— Cum vreți voi.

Omul le făcu semn cu mâna. Începură să treacă pe lângă el. Dar ceva nu era în regulă. Forța crescu, avertizându-l pe Obi-Wan cu un moment înainte ca un electro-jabber[3] să-i alunece peste genunchi, apoi peste umăr. Amândouă au fost lovituri piezişe, suficiente pentru a-l face pe Obi-Wan să se prăbuşească la pământ.

O fracțiune de secundă mai târziu, Siri se prăbuşi lângă el. Respirația o părăsi cu un şuierat. Nu mai simțise niciodată un electro-jabber.

Omul îi ridică şi îi aruncă ca pe o marfă pe podeaua din spate a speederului. Apoi porni cu motorul urlând.

* * *

— O-Lana a dispărut? Fața lui O-Melie deveni albă. Se împletici înapoi şi V-Nen o sprijini. Ea îşi apăsă o mână peste gură. Cum ai putut să o laşi să plece?

— A trebuit, răspuns O-Yani, cu ochii fulgerând de la O-Melie la V-Nen. Au spus că trebuia să-şi facă verificările medicale de rutină. Nu e niciun motiv de

[3] Electro-jabber – dispozitiv de mână care aplica şocuri electrice. Era asemănător cu un baston de neutralizare, doar că era mai vechi şi mai simplificat. Îi aplica victimei un şoc violent şi foarte dureros.

îngrijorare. Se va întoarce. Nu va dispărea.

V-Nen îi aruncă o privire lui O-Melie. O privire de avertizare, gândi Qui-Gon. O văzu pe O-Melie înghițind în sec. Privirea îi ei era transfigurată. Muşchii încordați ai feței se neteziră. Buzele i se curbară în sus într-un zâmbet încordat.

— Desigur, spuse ea. Înțeleg.

Auziră sunetul paşilor care alergau şi Ghizii de Ospitalitate se grăbiră spre ei.

— Ah, v-am găsit! spuse O-Rina.

Zâmbetul lui V-Haad nu şovăi.

— Am crezut că trebuia să aşteptați în piață.

— Trebuie să fi înțeles greşit, spuse Qui-Gon. Am întrebat dacă am putea să revenim aici. Îmi pare rău dacă v-am provocat vreo supărare.

— O-Lana a fost luată, spuse O-Melie, luptându-se să-şi păstreze o expresie plăcută pe chip. O-Yani spune că au venit după ea Ghizii Cercului Medical. Dar tocmai şi-a făcut examenul medical de rutină. Poate că este o greşeală.

— O să verificăm, o asigură O-Rina. Nu fi îngrijorată. Un copil nu poate fi niciodată prea sănătos!

V-Nen părea la fel de cenuşiu ca soția lui, dar fața îi era înghețată în aceeaşi mască plăcută.

— Părinții au fost notificați întotdeauna înaintea unui control medical. Ciudat că O-Lana a fost luată fără vreo notificare.

— Pot apărea greşeli, chiar şi pe Kegan, spuse V-Haad pe un ton jovial. Dar asta nu-i scuză, adăugă el repede.

— Chiar şi un moment de îngrijorare pentru un copil poate fi o eternitate, spuse O-Rina compătimitoare. V-Haad şi cu mine vom fi bucuroşi să ne interesăm în numele vostru. Vom merge direct la V-Tan şi O-Vieve dacă trebuie.

— Vă suntem recunoscători, spuse V-Nen printre buzele strânse.

O-Rina se întoarse spre Jedi.

— Desigur, toate acestea vor necesita timp. Noi ştim că Jedi sunt mult prea cruciali pentru galaxie pentru a mai zăbovi. Vă vom înțelege perfect dacă trebuie să reveniți la sarcini mai importante.

— Din păcate nu v-am găsit tinerii asistenți, spuse V-Haad pe un ton plăcut. Poate că aveți dispozitive de comunicare cu care să-i puteți chema.

— Îți mulțumesc pentru îngrijorare, răspunse calm Qui-Gon. Dar mă tem că supraestimezi cererea de Jedi în galaxie. Putem rămâne cu siguranță aici până când va fi găsit copilul. Cât despre ajutoarele noastre, mă tem că nu prea avem ce face.

Adi îi preluă strategia.

— Am încercat să îi contactăm prin comunicatoarele noastre, spuse ea. Nu răspund. Poate că le-au pierdut sau tehnologia noastră nu funcționează pe planeta voastră. Va trebui să îi căutăm.

— Ne pare rău dacă acest lucru vă cauzează probleme, adăugă Qui-Gon. Am dori permisiunea de a căuta printre semenii voştri. Ştiți cum pot fi tinerii. Cel mai probabil explorează şi au pierdut noțiunea timpului.

Ghizii de Ospitalitate erau prinşi în capcană. Nu puteau să refuze o cerere atât de cu bun simț. Dar păreau nesiguri.

— Kegan este o planetă paşnică, spuse V-Haad, nesigur. Totuşi, oamenii noştri nu sunt obişnuiți cu străinii. Ar putea fi înfricoşați, ceea ce i-ar putea face să acționeze în moduri neobişnuite. Nu am vrea să intrați în niciun fel de necazuri.

— Jedii sunt obişnuiți să meargă printre străini, spuse Adi, înclinându-şi capul. Nu suntem îngrijorați.

— Vom rămâne în legătură cu voi, spuse Qui-Gon, plecându-se în fața Ghizilor.

Ghizii se întoarseră. O-Melie rămase nemişcată ca un bloc de piatră, dar ochii ei arzători îi implorau pe Jedi. *Găsiți-o!* Apoi, Ghizii de Ospitalitate se întoarseră din nou, iar zâmbetul ei blând se întoarse.

* * *

— Mama este speriată, spuse Adi.

— Şi tatăl, spuse Qui-Gon. Dar o ascunde ceva mai bine.

Adi oftă. Se opriseră lângă Cercul Grădinilor înainte să meargă mai depare.

— Mă tem că, la fiecare pas pe care îl facem, vom încălca dorinţele Consiliului. Ne amestecăm. Ne-am putea face duşmani aici.

— Lipseşte o copilă, spuse Qui-Gon. Nu contează că este sensibilă la Forţă. Părinţii ei sunt în mod evident îngroziţi. Situaţia s-a schimbat. Şi s-a întâmplat din cauza prezenţei noastre. Dacă nu am fi venit, copila ar fi fost în siguranţă.

Adi aprobă din cap fără tragere de inimă.

— Copila ar putea fi acolo unde spun Ghizii că este. Vor să ne ţină departe de ea. Asta nu înseamnă că îi vor face rău. Nu putem lua măsuri radicale fără a stabili dacă fata este în pericol.

Qui-Gon ştia că fata nu era în siguranţă – de ce altceva le-ar fi fost părinţilor atât de frică? Dar îşi ţinu gura închisă. El şi Adi Gallia trebuia să lucreze în echipă.

— Misiunea noastră este, de asemenea, de a demonstra avantajele aderării la alianţa galactică, continuă Adi gânditoare. Promovăm pacea. Tot ce spun este că trebuie să ne mişcăm cu atenţie.

— Ne spunem reciproc lucruri pe care le ştim deja, spuse Qui-Gon neliniştit. Să-i apelăm pe Obi-Wan şi Siri prin comunicatoare.

Îşi activă comunicatorul, dar Obi-Wan nu răspunse. Adi făcu la fel cu al ei, dar nu primi răspuns nici de la Siri.

— Poate că se află într-o situaţie în care este mai bine să nu răspundă, sugeră Adi. Le-am spus să se amestece cu populaţia nativă şi să nu se dea de gol că sunt Jedi.

— Adevărat, fu de acord Qui-Gon. Să încercăm din nou mai târziu. Între timp, căutarea lor ne va oferi o acoperire bună pentru a o căuta pe O-Lana. Hai să ne îndreptăm spre Cercul Medical.

Cutreierară prin diferitele clinici, căutând prin creşe şi centre de îngrijire. Nimeni nu îi opri. În tunicile lor aspre, cu săbiile de lumină ascunse, puteau trece drept Keganiţi nativi.

— Dacă le-am putea accesa înregistrările..., îi murmură Qui-Gon lui Adi.

— Asta ar presupune să le încălcăm măsurile de securitate, spuse ea cu o clătinare din cap. Este o încălcare gravă a conduitei.

— Dar este singura cale, argumentă Qui-Gon. Este evident că au ascuns copilul.

— Ar trebui să continuăm să căutăm, spuse Adi cu fermitate.

Lui Qui-Gon îi fu greu să-şi suprime frustrarea. Cooperarea dintre Jedi era ceva sigur. Aşa fuseseră crescuţi să interacţioneze. Dar ce se întâmpla când nu erau de acord?

— Pentru încă ceva timp, spuse el.

Ea arcui o sprânceană spre el. Înaltă şi severă, cu pielea aurie întunecată şi cu tatuaje albastre pe faţă, Adi Gallia era cunoscută ca fiind în stare să supună un grup întreg de tineri studenţi cu doar o privire. Qui-Gon nu era la fel de uşor de intimidat.

— Iată-vă! auzi tonul ciripit al O-Rinei în spatele lor. I-aţi găsit pe tinerii voştri asistenţi? Este ciudat că îi căutaţi în Cercul Medical.

— Tinerii Jedi sunt interesaţi de toate faţetele unei societăţii, răspunse Adi, imperturbabilă.

— Şi cum a rămas cu căutarea lui O-Lana? întrebă Qui-Gon. Ciudat că au dispărut trei persoane într-o singură dimineaţă.

— Am atribuit o altă echipă acestei probleme, spuse V-Haad repede. O-Vieve şi V-Tan s-au gândit că ar fi cel mai bine.

— Poate că ar trebui să vorbim cu Ghizii voştri Binevoitori, spuse Qui-Gon. Am

dori permisiunea de a căuta în înregistrările de pe Kegan.

V-Haad clătina deja din cap.

— Am face orice pentru Jedi. Însă programările cu V-Tan şi O-Vieve trebuie să fie solicitate cu săptămâni înainte. Sunt foarte ocupați.

— Dar ai spus că tocmai i-ați văzut, sublinie Adi.

— Acest lucru este adevărat, spuse O-Rina, cu obrajii culorându-se puternic în roşu. Suntem Ghizi de nivel înalt.

— Cred că vei descoperi că ne vor vedea, spuse Qui-Gon cu fermitate. Mergem împreună sau ne arătați drumul?

Tonul său le spunea că nu va accepta un răspuns negativ. O-Rina şi V-Haad dădură din cap reticenți.

— Desigur, suntem la ordinele Jedilor…

Qui-Gon imită zâmbetul gol al Ghizilor.

— Atunci, conduceți-ne.

* * *

— Încă nu-mi simt picioarele, şopti Siri.

Obi-Wan auzi frica din vocea ei.

— O să dispară efectul, o asigură el. Dar va dura câteva ore.

Călătoriseră ceva timp. Oraşul fusese lăsat în spate.

Din poziția sa de pe podeaua speederului, Obi-Wan putuse vedea o bucată de cer. Nu mai văzuse în jurul lor alte speedere cale de kilometri, doar ramurile de sus ale copacilor, dansând într-o briză vioaie. Temperatura scădea; poate că se îndreptau undeva la o altitudine mai mare. În cele din urmă, motoarele coborâră la o viteză mai mică şi se opriră. Uşa de lângă Obi-Wan se deschise şi fu târât afară destul de dur. Picioarele îi erau prea nesigure pentru a-l susține şi fu aruncat la pământ. Siri fu aruncată lângă el.

— Am crezut că veneraţi copiii pe Kegan, spuse Obi-Wan, cu obrazul în praf.

O cizmă i se puse brusc pe cap. Fața îi fu împinsă mai adânc în praf.

— Nu fă pe şmecherul. Ştii foarte bine că absența este un act criminal pe Kegan. Eşti suficient de mare pentru a fi pedepsit pentru asta.

— Dar nu suntem Keganiți! protestă Siri.

— Am auzit toate scuzele. Închide gura.

— Suntem dintr-o altă lume. Suntem vizitatori, insistă Siri cu furie. Ia-ți cizma de pe capul prietenului meu.

Cizma se ridică de pe capul lui Obi-Wan şi ateriză pe umărul lui Siri.

— Sigur, spuse bărbatul.

Destul, gândi Obi-Wan. Se strădui să se ridice, dar electro-jabberul îşi făcuse bine treaba. Ştia că nu îşi va recăpăta utilizarea deplină a brațelor şi picioarele timp de alte câteva ore. Până atunci, îi era imposibil să utilizeze sabia. În plus, fusese instruit să nu le dezvăluie Keganiților că era un Jedi.

Obi-Wan încercă să se apropie de Siri, dar nu se putu mişca. Privi neputincios cum cizma creştea presiunea asupra umărului lui Siri, îndesându-i fața în praf.

— Ce am spus despre făcutul pe şmecherul? întrebă din nou bărbatul.

Siri strânse din dinți. Ochii ei albaştri vii se aprinseră. Îşi scuipă praful din gură. Totuşi, nu răspunse.

— V-Tarz! răsună o voce din spatele lor.

Instantaneu, V-Tarz îşi ridică cizma de pe umărul lui Siri. Obi-Wan văzu un alt bărbat apropiindu-se, purtând o tunică de aceeaşi culoare ca şi V-Tarz.

— De ce sunt aceşti studenți la pământ? întrebă al doilea om.

— Au rezistat capturării, răspunse V-Tarz.

— Nu e nevoie să foloseşti forța fizică, spuse celălalt. Am mai discutat acest lucru înainte. Învățarea funcționează cu dragoste, nu cu frică. Du-i în clasă.

Obi-Wan fu ridicat în picioare. Îşi blocă genunchii astfel încât să nu cadă din nou. Siri făcu la fel.

— Dar noi nu suntem Keganiți, protestă Obi-Wan către al doilea paznic, care părea mai prietenos. Suntem vizitatori.

Privirea întunecată a celui de-al doilea gardian alunecă peste Obi-Wan şi Siri.

— Nimeni nu vizitează Kegan. Trei marcaje pentru minciună. Se întoarse. Du-i în clasă.

V-Tarz îi împinse cu mânerul electro-jabberului.

— L-ați auzit pe V-Brose. Mişcați-vă.

— Hai să fugim, murmură Siri către Obi-Wan în timp ce mergeau prin curte, cu muşchii ca o budincă.

— Glumeşti? Nu am rezista nici cinci metri, şopti Obi-Wan printre dinți. Trebuie să aşteptăm până dispare efectul electro-jabberelor. Vom afla unde suntem şi îi vom contacta pe Qui-Gon şi Adi Gallia.

— Lasă-mă doar să mă ocup de V-Tarz înainte să plecăm de aici, mormăi Siri.

— Asta nu sună a Jedi, zise dezaprobator Obi-Wan. V-Tarz nu este duşmanul nostru, ci doar un obstacol în calea misiunii noastre.

— *Obstacolul* ăla tocmai a băgat fețele a doi tineri neajutorați în praf, răspunse Siri. Este exact lucrul la care te aştepți de la un duşman, Obi-Wan.

Conversația lor se opri brusc când V-Tarz îi împinse la perete. Mâinile lui aspre cercetară pe sub mantia de călătorie a lui Obi-Wan.

V-Tarz îi scoase sabia de lumină şi o examină.

— Ce este asta?

Obi-Wan se încordă. Nu-şi putea pierde sabia fără o luptă, oricât de slab ar fi fost.

— Este doar un dispozitiv de încălzire a mâinilor, spuse Siri.

V-Tarz îl împinse înapoi în centura lui Obi-Wan.

— Atunci nu am nevoie de el. Ce-i asta?

Acum găsise comunicatorul lui Obi-Wan. Îl scoase din husă, apoi îl apucă pe al lui Siri.

— Nu veți avea nevoie de astea, spuse V-Tarz, ridicându-le. Arată ca noi, spuse el, examinându-le. Părinții tăi trebuie să lucreze în Cercul de Comunicații pentru a avea comunicatoare ca astea.

Le băgă în buzunar, cu un zâmbet încântat pe față. Obi-Wan se temu că va continua prin a le lua electrobinocularele.

— Pentru ultima oară, creier de bălegar, nu suntem Keganiți, se răsti Siri.

V-Tarz ridică electro-jabberul. Obi-Wan se încordă. O altă lovitură o putea scoate din funcțiune pe Siri pentru o perioadă foarte lungă de timp.

Un bust sculptat al unei femei cu aspect senin stătea pe un raft înalt deasupra lor. Obi-Wan chemă Forța. Bustul se smuci până la marginea raftul şi căzu. Îl rată pe V-Tarz la milimetru şi se prăbuşi pe podea, trimițând aşchii de marmură peste tot. V-Tarz se uită fix la el, neîncrezător. O uşă de lângă ei se deschise. O femeie Keganită îşi scoase capul afară. Părul îi era tras în spatele urechilor într-un stil sever, şi purta o tunică maro simplă peste pantalonii negri.

— V-Tarz! Ce se întâmplă? Încerc să țin un curs. Privirea ei zbură spre bustul spart. Ai spart-o pe O-Vieve!

— A căzut, O-Bin, spuse V-Tarz. Un accident nefericit. Dar am aici doi elevi pentru tine. Ține-ți ochii tăi excelenți pe ei – sunt scandalagii.

O-Bin le aruncă o privire rece lui Siri şi Obi-Wan. Apoi zâmbi. Obi-Wan simți un frig mişcându-se prin el. Zâmbetul era extrem de similar cu al lui O-Rina şi V-Haad.

— Nu există scandalagii la Învățare, spuse O-Bin. Veniți.

Bucuroşi să scape de V-Tarz, Obi-Wan şi Siri o urmară pe profesoară în clasă, prin uşa de duroțel. Uşa se închise în spatele lor şi se declanşă un zăvor automat.

Elevii îmbrăcați în tunici gri stăteau la nişte bănci lungi care țineau cât toată lățimea camerei, rând după rând. Ecranele de date mici se ridicaseră din podea în fața fiecăruia dintre ei, la nivelul ochilor. Elevii stăteau aşezați în poziție dreaptă, cu mâinile în lateral. Doar ochii li se mişcară când îi examinară pe Obi-Wan şi Siri.

— Mă tem că a fost o greşeală, îi spuse Siri lui O-Bin. Nu suntem Keganiți. Suntem...

Obi-Wan auzi câteva chicoteli din clasă. Un băiat slab, cu părul nisipos care îi peria umerii îi aruncă o privire compătimitoare, apoi se uită repede la ecranul de date. O-Bin se întoarse şi îşi mută privirea zâmbitoare de pe un rând pe altul. Camera încremeni.

— Stați, le spus ea lui Siri şi Obi-Wan.

— Dar noi nu suntem..., începu Obi-Wan.

— Stați. Zâmbetul nu îi şovăi. Îmbrăcați-vă hainele pentru Învățare.

Le întinse două tunici gri. Obi-Wan şi Siri schimbară o privire. Ar trebui să continue să reziste sau să cedeze pentru moment? Conştient de ordinele lui Qui-Gon, Obi-Wan se strecură în tunică. Siri făcu la fel. Acelaşi băiat slab se mută pentru a le face loc. Obi-Wan şi Siri se aşezară. Imediat, două ecrane de date se ridicară în fața lor. Profesoara îi privi, cu degetele deasupra datapadului.

— Numele, vă rog.

— Obi-Wan Kenobi, spuse Obi-Wan. De pe Coruscant.

— Trei marcaje pentru minciună, spuse O-Bin zâmbind. Un singur marcaj pentru că nu ți-ai dat numele complet.

— Acesta este numele meu complet! protestă Obi-Wan.

— Încă trei marcaje pentru minciună, spuse O-Bin. Văd că mai ai deja trei. Asta face... zece marcaje. Clasă?

— Marcajele dezvăluie confuzia Ghidului Interior, scandă clasa la unison.

— V-Obi este confuz, spuse profesoara, aprobând din cap. Ghidul său Interior este înnorat. Depinde de voi toți să-l faceți să contribuie la Binele General.

Clasa aprobă din cap cu solemnitate.

— Am aterizat pe *Lumea Ciudată*? îi şopti Siri lui Obi-Wan.

— Două marcaje pentru că ai vorbit şi cum te cheamă? se întoarse profesoara spre Siri.

— Siri.

— Un singur marcaj pentru faptul că nu-ți dai numele complet, O-Siri, spuse profesoara. Avem fiecare o literă înaintea numelor noastre pe care le împărtăşim cu alții. Aceasta demonstrează angajamentul nostru față de Binele General. Clasă?

— Toți suntem unici, totuşi niciunul nu este mai bun decât ceilalți. Aşa este Binele General, scandă clasa.

— Asta este o nebunie generală, mormăi Siri.

— Trei marcaje pentru că ai vorbit după ce ai fost avertizată, O-Siri, spuse O-Bin. Să ne întoarcem la lecție.

Ecranul de date al lui Obi-Wan se aprinse intermitent. Literele începură să se târască de-a lungul ecranului: CĂLĂTOREA SPRE NUCLEUL INTERIOR ESTE PERICULOASĂ. PRIMUL OBSTACOL ESTE SISTEMUL DELACRIX.

Obi-Wan se încruntă. Ştia sistemul Delacrix. Trecuseră pe lângă el în drumul spre Kegan. Qui-Gon spusese că era un sistem înfloritor de planete care orbitau în jurul a trei sori. Toate lumile tranzacționau împreună în armonie. Toate se alăturaseră recent Senatului Galactic.

— Cine îmi poate spune de ce este periculos sistemul Delacrix? întrebă profesoara. O-Iris?

— Sistemul Delacrix este periculos deoarece este controlat de pirați, spuse aproape în şoaptă o fetiță mică, cu părul roşu. Al treilea soare este într-o nová perpetuă, deci poate topi motoarele navelor care trec pe acolo. Pirații redirecționează traficul către marginile exterioare ale soarelui, pentru a forța o aterizare.

Obi-Wan se uită uimit la fetiță. Tot ceea ce spusese era neadevărat.

Observare fără interferență, spusese Qui-Gon. Dacă își păstra cu gura închisă, putea învăța mai multe. Chiar când Obi-Wan decise să rămână tăcut cu orice preț, Siri vorbi.

— Dar asta nu este adevărat! protestă ea.

— Nu ți-am dat voie să vorbești, O-Siri, spuse severă O-Bin. Dacă vrei să pui o întrebare, atinge ecranul de date.

Siri atinse ecranul de date. Buzele lui O-Bin erau strânse în timp ce zâmbea și se întorcea spre ea.

— Da, O-Siri?

— Sistemul Delacrix nu este ocupat de pirați, spuse Siri.

— Aceasta nu este o întrebare, spuse O-Bin. Obrajii i se înroșiră. Două marcaje.

— Și soarele său nu este într-o nová perpetuă, adăugă Siri. Este un loc liniștit și un sistem cu un comerț înfloritor.

— Trei marcaje. Zâmbetul lui O-Bin era forțat. Asta face unsprezece marcaje adunate. L-ai ajuns din urmă pe tovarășul tău încăpățânat.

— Hai, Obi-Wan, mormăi Siri fără să-și mişte buzele. Dă-mi o mână de ajutor aici.

Obi-Wan oftă. Își atinse ecranul de date.

— Întrebare, V-Obi?

— Delacrix este un sistem sigur și pașnic, spuse Obi-Wan. Călătoria nu este periculoasă. Este necesară precauția, dar...

— Patru marcaje pentru neascultare! țipă O-Bin. Își drese glasul și zâmbi. Nu contribuiți la Binele General. Acum trecem la următorul sistem periferic. Vă rog, consultați-vă ecranele.

Cuvintele defilară pe ecranul lui Obi-Wan.

PLANETA STIEG PREZENTĂ MAI MULTE PERICOLE.

— Poate cineva să spună de ce? întrebă O-Bin, cu fața către clasă. V-Davi?

Băiatul slab, cu părul nisipos, vorbi.

— Stieg nu are nici guvern organizat și nici sistem de conducere. Triburile sunt prinse într-un război continuu.

Siri se ridică pe picioarele care încă îi tremurau de la efectul electro-jabberelor.

— Stai. Stieg-Fan sunt pașnici și iubitori de distracții. Iar Stieg are un sistem de guvernare perfect!

Fața lui O-Bin se înroși.

— Îți mulțumim pentru contribuție, O-Siri, dar este o minciună.

— Eu nu mint!

Obi-Wan vru să o tragă de tunică pe Siri ca să o facă să se așeze. Dar nu mai putea să anuleze ceea ce spusese deja. Trebuia să o sprijine.

— Siri are dreptate. Stieg este pașnic, spuse Obi-Wan.

O-Bin păru să explodeze. Își strânse mâinile împreună. Apoi, zâmbi.

— Voi doi faceți să fie dificil să țin pasul cu câte marcaje de pedeapsă ați primit, spuse ea pe un ton care făcea ca fiecare cuvânt să pară o lovitură puternică într-un clopot fără ton. Mă tem că este necesară o pedeapsă mai mare pentru voi doi. Amândoi veți curăța zona de servicii alimentare pentru întreaga școală, după masa de seară.

Elevul cu părul nisipos, numit V-Davi, îi privi din nou compătimitor.

— Nu prea cred, se răsti Siri înapoi. Nu trebuie să-ți respect regulile. Eu nu sunt sub autoritatea ta!

— Dacă alegeți să refuzați pedeapsa și să răniți Binele General, continuă O-Bin, niciun elev nu va mai mânca azi.

Cincizeci de perechi de ochi furioși se întoarseră și se uitară fix la Obi-Wan și Siri.

— Acum, mai refuzi? întrebă O-Bin.

Sub acoperirea tunicii, Obi-Wan o împinse pe Siri să tacă. Nu voia să fie responsabil pentru lipsirea elevilor de hrană. Când nu răspunse nimeni, O-Bin se întoarse, cu un zâmbet plin de satisfacție pe față.

— Grozav, şopti Siri. Nu numai că suntem prinşi, dar suntem prinşi la munca cu vase murdare.

O-Bin nu se întoarse.

— Patru marcaje de pedeapsă, O-Siri, spuse ea dulce.

* * *

Qui-Gon şi Adi stăteau în mijlocul Cercului Adunării. În jurul lor se ridica un colloseum în aer liber, cu plăci de piatră care serveau ca bănci.

— Toți Keganiții participă la guvernarea planetei, zise V-Haad mândru. V-Tan şi O-Vieve aduc problemele în fața oamenilor. Ei nu furnizează soluții, ci doar fac propuneri. Fiecare cetățean are dreptul la câte un vot.

O clădire joasă, circulară, era construită lângă colosseum. Într-unul dintre puținele exemple de decorațiuni de pe Kegan, cupola sa era vopsită în auriu.

— Iată Locuința Centrală, unde locuiesc Ghizii noştri Binevoitori, zise O-Rina. Vom solicita o audiență pentru voi.

O-Rina şi V-Haad îi duseră într-o cameră mică cu pereții văruiți în care erau bănci pentru şezut.

— Vor veni în scurt timp, spuse O-Rina. Vă vom aştepta la intrarea din față.

În câteva clipe, uşa se deschise şi apărură doi Keganiți mai în vârstă cu robe albe, moi. Părul argintiu al femeii era împletit şi îi atârna pe spate. Cel al bărbatului era şi el argintiu. Zâmbetele lor strălucitoare păreau mai sincere decât ale Ghizilor de Ospitalitate.

— Bine ați venit, Qui-Gon Jinn şi Adi Gallia, spuse femeia. Eu sunt O-Vieve şi acesta este V-Tan. Este onoarea noastră să vă salutăm.

Cei doi Jedi se înclinară.

— Sperăm că ne veți putea ajuta, spuse Qui-Gon. Noi am sosit cu doi Padawani, Siri şi Obi-Wan. S-au rătăcit şi nu am putut să îi mai găsim.

V-Tan îşi încrucişă mâinile.

— Ghizii de Ospitalitate ne-au informat despre asta. Suntem îngrijorați.

— Am decis să lansăm o căutare, spuse O-Vieve. Ne vom informa cetățenii că lipsesc copiii. Ar trebui să avem rezultate foarte curând.

— Ar trebui să ne alăturăm căutării, spuse Qui-Gon.

O-Vieve aprobă din cap cu înțelegere.

— Îți înțeleg îngrijorarea, însă nu ne cunoşti lumea. Putem căuta mai repede şi mult mai eficient. V-Tan şi cu mine am fi recunoscători dacă ați accepta să fiți oaspeții noştri în acest răstimp scurt. Avem pregătite camere pentru oaspeți, aici, în Locuința Centrală. Sunt sigură că aveți nevoie de mâncare şi odihnă. Vă vom aduce Padawanii.

Qui-Gon era pe punctul de a protesta, dar Adi aprobă din cap.

— Mulțumim, spuse ea.

V-Tan şi O-Vieve murmurară că nu era deloc o problemă şi că erau fericiți să-i poată întâlni pe puternicii şi amabilii Jedi. Ghizii de Ospitalitate îi vor aştepta pe holul de recepție din față pentru a le arăta drumul spre camerele lor.

Qui-Gon şi Adi păşiră pe hol. De îndată ce nu mai puteau fi auziți, Qui-Gon murmură:

— Nu ne putem baza pe ei că o să caute.

— Bineînțeles că nu, fu de acord Adi. Dar dacă am fi continuat să protestăm, nu am fi făcut deloc bine. Nu ar fi cedat. Lor nu le este frică de noi aşa cum le este lui O-Rina şi V-Haad.

— Le e frică de noi? întrebă Qui-Gon, tresărind. Nervoşi, poate. Dar de ce s-ar teme de noi?

— Asta este ceva ce nu ştiu, spuse Adi. Încă.

Qui-Gon se opri. Zona de recepție era chiar în față şi nu voia să-i vadă Ghizii de Ospitalitate.

— Trebuie să ne întoarcem la început. Trebuie să vorbim cu V-Nen şi O-Melie. Poate că motivul pentru care Obi-Wan şi Siri nu s-au întors este legat de cel al dispariției lui O-Lana.

Adi aprobă din cap.

— Cum îi putem evita O-Rina şi V-Haad?

— Pe aici, spuse Qui-Gon, întorcându-se şi îndreptându-se înapoi pe hol.

Se întoarse spre stânga, apoi spre dreapta.

— De unde ştii pe unde să mergi? întrebă Adi.

Qui-Gon zâmbi.

— Cât timp am stat la Templu, am luat lecții senzoriale de la Maestra Tahl. Când a fost orbită, a învățat să-şi îmbunătățească celelalte simțuri. Acum îmi urmez simțul mirosului.

Adi se concentră.

— Mâncare. Se găteşte ceva.

— Şi acolo unde există mâncare, există deşeuri. Unde sunt deşeuri, există de obicei o cale de ieşire, îi explică Qui-Gon.

— Şi eu caut mereu o fereastră, spuse Adi, grăbindu-se lângă el.

Bucătăria era goală, cu excepția unui bucătar care măcina o legumă într-o pastă, cu spatele la uşă. Qui-Gon şi Adi Gallia se mişcară repede şi tăcuți pe lângă el şi se strecură pe uşă într-o zonă mică, cu coşuri de gunoi. Le ocoliră şi se îndreptară înapoi în direcția din care veniseră la colloseum. Distanța de parcurs nu era mare şi, în curând, erau la uşa lui V-Nen şi O-Melie. Qui-Gon bătu încet. V-Nen deschise uşa. Expresia plină de speranță de pe fața lui dispăru când îi văzu pe Jedi.

— Am crezut că erau veşti despre Lana, spuse el.

— Trebuie să aveți încredere în noi, îi spuse Adi. Vă putem ajuta să vă protejați fiica.

O-Melie i se alătură soțului ei la uşă.

— Nu mai avem nimic de spus, spuse V-Nen. Trebuie să mă duc la muncă, la Cercul Comunicațiilor.

— Am întârziat şi trebuie să mergem, spuse O-Melie. Vă rog, nu ne urmăriți.

Cuvintele lui O-Melie erau reci, dar ochii ei implorau. Ce anume cerea?

Înainte ca ei să poată reacționa, ea le închise uşa în față. Adi se uită la Qui-Gon. Privirea pe care o schimbară era plină de sensuri.

Nu vorbiră pentru o clipă, în timp ce un skyhopper bâzâi pe deasupra lor.

— Presupun că ar trebui să mergem înapoi, spuse Adi.

— Da, fu de acord Qui-Gon. Aici nu mai putem face nimic.

Se întoarseră şi părăsiră Cercul Locuințelor. Dar speranța crescu în inima lui Qui-Gon. În sfârşit, începea să înțeleagă.

* * *

Siri ridică o altă tavă cu vase murdare în chiuvetă. Apă înspumată sări pe podea.

— Ce creier de bălegar a decis că turbo-maşinile de curățat vase nu sunt bune pentru Binele General? întrebă ea, ridicând o cârpă de curățat.

— Munca de servitor făcută cu atenție adaugă la Binele General, zise Obi-Wan.

Ea îi aruncă o privire dintr-o parte.

— Vorbeşti ca unul dintre ei.

— Începe să prindă.

Obi-Wan uscă ultimul vas de pe un raft enorm şi îl aşează pe o grămadă.

Siri se uită la banda îngustă de ferestre aflate în partea de sus a peretelui. Toate ferestrele de la Cercul de Învățare erau încastrate în ziduri. Permiteau intrarea luminii, dar restricționau vederea spre exterior. Li se spusese în după-amiaza aceea că era o pierdere de timp să contemple împrejurimile, timp pe care ar trebui să îl dedice Învățării.

— Se întunecă, spuse Siri. Eu zic că fugim în seara asta. Încă avem săbiile de lumină.

— Cred că ar trebui să mai aşteptăm, spuse Obi-Wan.

— Ce anume? întrebă Siri, clătind o farfurie. Farfuriile de la micul dejun?

Obi-Wan vorbi calm.

— Din mai multe motive. Unul, nu ştim ce fel de securitate are Cercul Învățării. Ar trebui să descoperim asta înainte să încercăm. Aminteşte-ți că Qui-Gon şi Adi ne-au spus să nu provocăm perturbări.

— Dar asta a fost înainte să fim capturați, argumentă Siri.

— Ştiu, spuse Obi-Wan. Fără îndoială că acum sunt îngrijorați. Dar tot nu este încă un motiv pentru a încerca o evadare riscantă. Dacă o planificăm, am putea să evităm o luptă.

Siri îl privi neîncrezătoare.

— Asta este tot ceea ce îți pasă? Să eviți o luptă?

Obi-Wan se strădui să-şi mențină sub control temperamentul.

— Am învățat în misiunile cu Qui-Gon că este întotdeauna cel mai bine să eviți o luptă dacă se poate. Ar fi trebuit să înveți asta la Templu.

Siri se făcu roz. Ştia că Obi-Wan avea dreptate. Un Jedi căuta întotdeauna să evite conflictul. *Infinit mai multe modalități de a atinge un obiectiv, există*, spusese Yoda de multe ori. *Să le încercați pe toate, voi ar trebui.*

— Se pare că uiți că suntem Jedi, spuse ea. Dacă dezvăluim ceea ce suntem, ne-ar lăsa să plecăm. Atunci ar şti că nu suntem Keganiți.

— Dar nu ştim că ne-ar lăsa să plecăm, o contrazise Obi-Wan. Este o opțiune, dar tot mai cred că ar trebui să aşteptăm. Qui-Gon ne-a spus să nu dezvăluim faptul că suntem Jedi. Şi Yoda ne-a spus să evităm problemele cu orice preț. Până nu este absolută nevoie, propun să rămânem sub acoperire. Dacă suntem ținuți tocmai pentru că suntem Jedi? Sau, ce se întâmplă dacă le facem probleme lui Qui-Gon şi Adi Gallia, dovedind că suntem Jedi? Nu ştim ce fac Maeştrii noştri acum. Obi-Wan scutură din cap. Există prea multe întrebări. Dacă nu putem găsi o cale de a pleca în linişte, ar trebui să rămânem pentru moment. Gândeşte-te la asta – aici putem afla multe despre societatea Kegan. Este ca un lagăr de îndoctrinare.

— Eşti întotdeauna atât de precaut? îl întrebă Siri.

— Nu am fost întotdeauna, răspunse Obi-Wan. Dar acum sunt.

Îi întâlni privirea calm. Ea ştia la ce se referea. Acționase o dată impulsiv şi aproape că îşi pierduse calea. Acum ştia: era întotdeauna tentant să acționezi. De multe ori însă, era mai înțelept să aştepți.

Frustrată, Siri aruncă cârpa de curățat în chiuvetă. Plesni în apă şi trimise un alt duş de spumă pe podea. Obi-Wan oftă. După spălarea vaselor, vor avea mult de şters pe jos, de asemenea.

— Aşadar, trebuie să stăm şi să le ascultăm minciunile în timp ce curățăm după întreaga şcoală? întrebă Siri, dezgustată.

— Nu am fi fost obligați să facem curățenie dacă nu ai fi corectat-o pe O-Bin, observă calm Obi-Wan.

— Şi să o lăsăm pe profesoara aia să umple mintea elevilor cu minciuni? întrebă Siri neîncrezătoare. Cum am putea face asta, Obi-Wan? Ştii că tot ce predau ei aici este greşit.

— Ceea ce le-ai spus nu a făcut nicio diferență, argumentă Obi-Wan. Nimeni nu ne-a crezut şi am ajuns la munca de curățenie.

— Deci, este vina mea, spuse Siri.

— Nu depinde de mine să dau vina pe cineva, spuse cu tărie Obi-Wan. Dar dacă insişti, da!

— Tu eşti cel care nu a vrut să scape atunci când am putut! explodă Siri. Ar fi trebuit să fugim.

Obi-Wan deschise gura ca să o contrazică, dar o voce ezitantă se auzi din spatele lui.

— Asta nu ar fi fost o idee bună.

Se întoarseră. V-Davi, băiatul slab din clasă, stătea la intrare. Mâinile îi erau înfundate în buzunarele tunicii.

— Ghizii de Securitate au o mare putere aici, spuse el. Nu este înțelept să li te opui. Şi, de altfel, este împotriva Binelui General.

— Mulțumesc pentru idee, spuse Obi-Wan.

Siri luă un mop şi începu să curețe apa şi spuma pe care le vărsase.

— De ce eşti aici, V-Davi? întrebă ea pe un ton amabil. Doar nu ai primit marcaje de pedeapsă, nu-i aşa?

— Nu. Mâine trebuie să pregătesc mâncarea. Am crezut că aş putea să încep din seara asta.

V-Davi se îndreptă spre un coş de legume. Porni o maşină de tocat şi începu să le arunce în ea.

— Vrei să spui că tu chiar pregăteşti chestia pe care o mâncăm? mormăi Siri. Am crezut că tocmai ce au scos-o din coşul de gunoi.

Obi-Wan rânji. Era adevărat; mâncarea de la Cercul de Învățare era groaznică. Toate legumele şi carnea erau măcinate într-o pastă şi apoi se făceau discuri rotunde care erau fierte. Discurile erau atât de lipsite de gust şi de dure că ar fi putut fi folosite la un meci de shockball. Aruncă o privire spre V-Davi pentru a vedea dacă se supărase. Fața lui V-Davi era înghețată de surprindere, de parcă n-ar mai fi auzit niciodată o glumă înainte. Apoi râse.

— Mâncarea este proastă, da. Dar nu e vina mea. Ei îmi spun cum să o gătesc.

— Nu te învinovățeam, V-Davi, spuse Siri. Ar trebui să fii un geniu ca să faci o mâncare atât de proastă.

— Cel puțin vă pot ajuta să terminați curățenia, se oferi V-Davi. Nu mă deranjează.

— Nu-ți face griji, spuse Siri în timp ce termina de şters. Eu ne-a băgat în asta. Dar ne poți spune mai multe despre tine în timp ce noi muncim.

— Câți ani aveai când ai venit la Cercul de Învățare? întrebă Obi-Wan.

— A fost acum şapte ani. Aveam doi ani, spuse V-Davi în timp ce trecea mai multe legume prin tocător. Părinții mei au murit în timpul marelui focar Toli-X. Am fost trimis aici. Cei mai mulți copii de pe Kegan nu încep învățarea până când nu ajung la patru ani.

Siri schimbă o privire cu Obi-Wan. Toli-X fusese un virus mutant mortal care călătorise cu bulgării de asteroizi din lume în lume, cu zece ani înainte. La scurt timp după acesta fusese dezvoltat un vaccin. Cu alte cuvinte, dacă Kegan ar fi fost în contact cu alte lumi din galaxie, nu ar fi murit nimeni.

Între ei se transmise un mesaj tăcut: *Nu-i spune. Nu, dacă nu este necesar.*

— Îți place să locuieşti aici? întrebă Siri, întorcându-se pentru a usca vasele de pe raft.

— Desigur, răspunse V-Davi. Mulțumită Învățării, sunt pregătit să servesc cât mai adecvat Binele General.

Părea a fi unul dintre răspunsurile memorate pe care îl ascultaseră în clasă. Obi-Wan o ajută pe Siri să usuce teancul înalt de vase.

— Vei pleca vreodată din Cercul de Învățare?

— Când cursul de studiu va fi complet, spuse V-Davi. Cam pe la şaisprezece ani. Dar ştii asta.

— Noi nu suntem de aici, V-Davi, spuse Siri. O-Bin nu ne crede, dar este adevărat. Unde te duci când părăseşti Cercul Învățării?

— Unde voi servi cel mai adecvat Binele General, răspunse V-Davi prompt. Deşertă amestecul de legume într-un recipient şi îl aşează în răcitorul mare cât tot peretele. Apoi începu să ducă farfuriile uscate la rafturi. Când ai doisprezece ani, apari în fața unui comitet care îți evaluează aptitudinile. Apoi primeşti o instruire mai specializată în zona ta de interes.

— Dar dacă eşti repartizat la ceva ce nu vrei să faci? întrebă Siri.

— Eşti fericit, pentru că ştii că aşa contribui la Binele General. V-Davi şterse un pic de apă cu săpun pe care le vărsase Siri. Se sprijini de chiuvetă şi băgă nervos mâna în buzunar. Probabil că voi intra în serviciul de mâncare. Există un deficit de personal.

Siri îi aruncă o privire înțeleaptă.

— Tu ce vrei să faci, V-Davi?

— Vreau să lucrez în Cercul Animalelor, recunoscu V-Davi. Dar acolo este surplus. Deci nu ar ajuta...

— Binele General, completă Siri. Înțeleg.

Dintr-o dată, Obi-Wan auzi un piuit. Era o avertizare a vreunui dispozitiv de securitate? Se uită repede în jur, dar nu văzu lumini sau indicatoare.

V-Davi păru nervos.

— Ar fi bine să plec.

Obi-Wan auzi din nou piuitul. Îşi dădu seama că venea din buzunarul lui V-Davi.

— Ce-i asta? întrebă Siri răspicat.

V-Davi se îndreptă spre uşă.

— Nimic. Trebuie să plec. Se dă stingerea în curând.

Se îndepărtă în grabă şi ceva pluti prin aer înapoi spre Obi-Wan. El o prinse. Era o pană.

— V-Davi, spuse el. Stai pe loc.

V-Davi se opri.

— Ce ții în buzunar?

Siri merse înainte. Se uită în mâinile făcute căuş ale lui V-Davi.

— Este un humming peeper[4].

Obi-Wan făcu un pas înainte. V-Davi probabil că ascunse în buzunar pasărea mică. Se cocoloşea în căuşul mâinilor lui, o creatură minunată, cu pene galbene şi albastre strălucitoare. Ochii lui V-Davi zburară temători de la Obi-Wan la Siri.

— Are o aripă rănită. Am găsit-o în curte. Aveam de gând să o predau. Jur că asta aş fi făcut!

Siri întinse un deget şi mângâie pasărea.

— Este drăguță.

— Tocmai am salvat creatura, se bâlbâi V-Davi. Nu aş încălca niciodată regulile Învățării.

Brusc, Obi-Wan văzu un nas mic care tremura ieşind din celălalt buzunar al lui V-Davi.

— Şi ăla ce-i?

V-Davi făcu ochii mari.

— Acesta este un pui de ferbil[5], şopti el. Te rog, nu mă preda, V-Obi.

— Bineînțeles că nu te vom preda, îl asigură Obi-Wan.

Mângâie capul creaturii cu blană.

---

[4] humming peeper – creaturi asemănătoare unui colibri, care trăiesc în pădurile lunii Endor. Au pene albe şi burtă roz, şi se ştia că adorm oamenii atunci când îi surprind visând cu ochii deschişi. Cele de pe Kegan au o altă coloratură.

[5] Ferbil – creaturi mici cu blană, care erau adesea domesticite. Scoteau sunete ca un ciripit atunci când erau nervoase şi se hrăneau cu semințe.

— A avea animale de companie este împotriva regulilor? întrebă Siri.

— Desigur. Nu sunt permise animale de companie domestice pe Kegan, spuse V-Davi. E contrar Binelui General să i se acorde o atenție deosebită unei subspecii. Sunt folosite numai pentru produse alimentare şi pentru cultivare. Ochii săi cenuşii îi studie, brusc temători. Chiar sunteți străini, nu-i aşa?

— Da, spuse Siri. Dar suntem şi prietenii tăi.

Un zâmbet uşurat se răspândi pe fața lui V-Davi.

— Studenții Învățării nu sunt încurajați să formeze ataşamente personale. Dacă îți faci un prieten apropiat, descoperi că este mutat într-un alt sector de Învățare. Deci trebuie să fim atenți. Dar acum trebuie să-mi spuneți Davi. Când cineva formează o legătură pe Kegan, litera numelui este abandonată.

— Atunci ne poți numi Obi-Wan şi Siri, spuse Obi-Wan.

Davi se întinse şi puse o mână pe antebrațul lui Obi-Wan şi una pe al lui Siri.

— Sunteți primii mei prieteni. Poate că nu se adaugă la Binele General. Dar sunt fericit. Acum, din moment ce sunteți prietenii mei, pe Kegan noi credem că trebuie să încercăm să-i ajutăm pe prietenii noştri să realizeze ceea ce-şi doresc. Inspiră adânc. Prin urmare, Obi şi Siri, vă voi ajuta să scăpați. Astă seară.

* * *

Zgomotul constant ca un zumzet ar fi trebuit să-l alerteze. În schimb, devenise un zgomot de fundal şi Qui-Gon încetase să mai observe acest lucru. Pe asta contau ei, presupuse el. O prezență constantă poate să fie mai uşor de ignorat decât una întâmplătoare. Era o supraveghere completă pe Kegan. Skyhopperele de deasupra trebuiau să fie echipate cu dispozitive de ascultare şi vizionare. Asta era singura explicație. V-Nen şi O-Melie le ceruseră ajutorul în singurul mod disponibil: cu priviri şi sugestii. Qui-Gon şi Adi nu îndrăzniră să vorbească, nici măcar în aer liber.

Fără să mai spună vreun cuvânt, porniră spre Cercul de Comunicații.

Privirea ageră a lui Qui-Gon cercetă clădirile rotunde din Cerc. Văzu o fereastră deschisă în clădirea din stânga lui. I-o indică lui Adi cu o înclinare a capului. Ea aprobă din cap. Intrară în clădire şi îşi croiră repede drum printr-un labirint de coridoare spre camera cu fereastra deschisă. Erau siguri că îi aşteptau V-Nen şi O-Melie. Uşa era uşor întredeschisă. Qui-Gon ezită afară.

— Intrați repede, vă rog, şopti V-Nen.

— Şi vă rugăm să închideți uşa, adăugă O-Melie.

— Asta e o cameră sigură, zise V-Nen imediat ce Jedii intrară şi închiseră uşa în spatele lor. Eu şi Melie am instalat dispozitive anti-supraveghere. Skyhopperele pe care probabil că le-ați observat deasupra, sunt de fapt vehicule automate, fără piloți, care conțin dispozitive de supraveghere audio şi video. Tot ceea ce spunem şi facem este înregistrat. Sunt emițătoare în casele noastre care sunt îndreptate spre ele.

Qui-Gon şi Adi schimbară priviri.

— Am bănuit că ar putea fi aşa, spuse Qui-Gon. Cum de au permis cetățenii de pe Kegan acest lucru?

— A început ca o măsură anti-criminalitate, le explică O-Melie. Societate era stabilă, dar micile furturi şi jafurile erau obişnuite după ce am trecut la sistemul de schimburi. V-Tan şi O-Vieve ne-au propus să folosim vehiculele cu dispozitive de securitate şi am votat cu toții. Inițial, trebuiau să patruleze doar pe deasupra pieței. Apoi s-a extins la Cercul Locuințelor şi nu numai. Nimeni nu se aştepta să fie folosit pentru a monitoriza conversațiile şi activitățile. S-a întâmplat încet şi acum suntem urmăriți tot timpul.

— Dar dacă fiecare cetățean de pe Kegan are un vot, nu ați putea vota scoaterea lor din folosință? întrebă Adi.

V-Nen clătină din cap.

— Fiecare cetățean primeşte un vot, dar V-Tan şi O-Vieve decid ce ar trebui să

votăm.

O-Melie zâmbi tristă.

— Avem o iluzie a democrației. Nu ceva real.

— Spuneți-ne cum vă putem ajuta, spuse Adi cu blândețe. Ce credeți că i s-a întâmplat lui O-Lana?

O-Melie şi V-Nen schimbară o privire înfricoşată.

— Suntem îngrijorați pentru siguranța ei, spuse V-Nen încet. Există şoapte şi zvonuri despre copii care dispar.

Qui-Gon îşi aminti ceva care îl deranjase la vremea respectivă.

— Asta a vrut să spună O-Yani când a spus că O-Lana nu va dispărea!

O-Melie aprobă din cap.

— Unii copii sunt înscrişi la Cercul Învățării şi nu se mai aude niciodată de ei.

— Cercul Învățării? întrebă Qui-Gon repede. Unde este?

— Cercul respectiv nu se află în oraşul Kegan, ci într-o zonă periferică, le explică V-Nen. *Învățarea* este un curs de predare dezvoltat de O-Vieve şi V-Tan. A fost introdus cam cu cincisprezece ani în urmă. Înainte de asta nu exista o autoritate centrală şi copii erau şcoliți acasă.

— Nu ştim unde este, doar că este în câmp deschis, răspunse O-Melie. Se crede că este mai bine pentru copii dacă părinții nu au voie să meargă acolo. Copiii participă la Cercul Învățării de la vârsta de patru ani. Nu există excepții. Chiulangii sunt tratați cu asprime.

— De aceea nu sunt copii pe stradă, spuse Adi.

— Obi-Wan şi Siri! exclamă Qui-Gon. Ar fi putut fi duşi acolo din greşeală?

— Este posibil, spuse V-Nen. Auzim că Ghizii Chiulangiilor acționează mai întâi şi abia apoi pun întrebări. Şi s-ar putea să nu-i creadă pe Padawanii voştri dacă spun că nu sunt de pe Kegan. Sunt foarte puțini cetățenii care ştiu că Jedii sunt aici. O-Vieve şi V-Tan s-au gândit că e mai bine dacă sosirea voastră este ținută secretă.

— Vedeți, noi v-am contactat fără permisiunea lui V-Tan şi O-Vieve, spuse O-Melie. Am riscat, sperând că Ghizii noştri Binevoitori nu ar îndrăzni să-i refuze pe Jedi. Nu au făcut-o. V-au permis să veniți. Dar nu ne-au lăsat să vă vedem singuri.

— Ei susțin că este pentru protecția noastră, le spuse V-Nen. Ei cred că întunericul îi înconjoară pe Jedi.

Qui-Gon tresări.

— Nu înțeleg.

— O-Vieve are viziuni profetice, explică O-Melie. V-Tan are vise. Multe dintre predicțiile lor s-au împlinit. De aceea oamenii de pe Kegan au încredere în ei. O-Vieve a avut o viziune despre Jedi. Ea susține că o forță malefică îi va înghiți pe cei apropiați de Jedi. Toți Keganiții se tem de Jedi.

Deci Adi avusese dreptate. Asta percepuse ea de la V-Haad şi O-Rina. Frică.

— Dar noi ne îndoim de viziunea lui O-Vieve, spuse V-Nen. Vrem ce este cel mai bine pentru fiica noastră. A trebuit să vă contactăm. Ştim că Lana nu a fost luată pentru vreo testare de rutină. Am fi auzit ceva până acum.

Un suspin se desprinse de pe buzele lui O-Melie. V-Nen îşi puse brațul în jurul soției sale, protector. Puse palma pe părul ei, ținându-i uşor capul sprijinit de el. Vorbi cu obrazul îngropat în părul ei.

— Îmi pare rău să spun aceste lucruri cu voce tare, Melie, dar ştiu că şi tu te gândeşti la ele. Trebuie să fim puternici de dragul Lanei. Trebuie să le permitem Jedilor să ne ajute. Nu o putem face singuri.

Încet, O-Melie îşi ridică capul. Lacrimile îi scânteiau în ochii.

— Nen are dreptate, spuse ea tremurând. Avem nevoie de ajutorul vostru.

— Şi suntem aici ca să vi-l dăm, spuse Qui-Gon.

V-Nen îşi pus mâna pe antebrațul lui Qui-Gon. O-Melie o puse pe al lui Adi Gallia. V-Nen spuse:

— Acum suntem Nen şi Melie pentru voi. Soarta noastră e legată de a voastră.

— O să vă găsim fiica, îi asigură Qui-Gon.

— Trebuie să fiți atenți, le spuse Nen. Facem parte dintr-o facțiune de pe Kegan care li se opune lui O-Vieve şi V-Tan. Credem că politica de izolare e greşită. Comerțul şi explorarea ar putea fi bune pentru Kegan. Supravegherea este cea care a făcut mişcarea noastră anti-izolaționistă atât de dificilă. Nu pentru că am fi arestați sau ni s-ar interzice să discutăm astfel de lucruri – dimpotrivă, V-Tan şi O-Vieve insistă că Kegan este o societate deschisă. Totuşi, cumva, aceia dintre noi care ne întrebăm de ce nu putem călători dincolo de Kegan, suntem pedepsiți – mutați în sectoare cu locuri de muncă care nu ne plac, forțați să împărțim locuințele în mod neaşteptat, prioritate scăzut la cereri... lucruri care îngreunează viața pe Kegan. Vă puteți imagina că mişcarea a pierdut mulți membri. Restul au învățat să fie atenți.

— Dar acum au mers prea departe. Au luat-o pe fiica noastră, spuse Melie. Nu mai vreau să fiu mai atentă.

— V-Tan şi O-Vieve au spus că dacă vreun Keganit părăseşte planeta, asta va provoca distrugerea noastră, continuă Nen. O vor împiedica pe Lana să plece, în orice fel vor putea.

— Trebuie s-o găsim înainte să fie prea târziu, zise Melie cu voce tremurândă.

— Cu toate astea, fiecare mişcare ne este urmărită. Fiecare cuvânt pe care îl spunem este auzit, adăugă Nen cu disperare.

— Am o idee, spuse Qui-Gon. Vehiculele automate sunt controlate de un PCI – procesorul central de instrucțiuni.

— Da, aprobă Nen. PCI-ul se află într-o clădire păzită chiar aici, în Cercul de Comunicații.

— Dacă Adi şi cu mine am putea dezactiva PCI-ul, vor trebui să cheme înapoi vehiculele până când este reparat. Între timp, oamenii vor fi capabil să împărtăşească liberi informații. Veți putea să vă mobilizați grupului şi vom avea timp să o căutăm pe Lana.

— Qui-Gon, trebuie să vorbesc cu tine, spuse Adi cu severitate. Îl trase pe Qui-Gon în colț. Trebuie să obiectez la acest plan, spuse ea pe un ton scăzut, care vibra de îngrijorare. Este total opus dorințelor Consiliului. Vom interfera direct cu guvernul de pe Kegan dacă dezactivăm PCI-ul.

— Dar cum altfel ne putem duce la bun sfârşit misiunea? argumentă Qui-Gon. Nu am ştiut înainte să ajungem aici că lumea este sub supraveghere constantă. Nu ştiam că îi controlează doi conducători puternici. Iar Padawanii noştri şi un copil nevinovat nu dispăruseră!

Adi îşi strânse buzele. Îşi aruncă ochii spre podea, gândindu-se.

— Adi, trebuie să îi găsim, spuse încet Qui-Gon. Asta este singurul cale.

Adi îşi ridică capul. Ochii ei căprui şi adânci erau încă umbriți de îndoială, dar nu vorbi.

— Înțeleg dacă nu vrei să mă ajuți, spuse Qui-Gon cu fermitate.

* * *

Davi, Obi-Wan şi Siri stăteau într-un colț întunecat al sălii de mese.

— Ce aşteptăm? îi şopti Siri lui Davi.

— Stingerea, spuse Davi. Luminile se vor aprinde şi se vor stinge de trei ori. Ghizii de Securitate se vor schimba. V-Tarz este de gardă în seara asta. Va sta la postul de supraveghere din centrul administrativ. Dacă iese cineva din camerele de cămin, va suna o alarmă.

— Deci, cum vom scăpa? întrebă Siri.

— V-Tarz aşteaptă cinci minute după stingere, apoi opreşte securitatea în Sectorul 7 şi face raiduri prin bucătărie, spuse Davi cu un rânjet. Am aflat asta în noaptea în care l-am întâlnit pe Scurry. Îşi luă ferbilul în palmă şi îl hrăni cu câteva semințe. Scurry era în zona de pregătire a mâncării. Probabil că a intrat cumva şi nu

a mai putut găsi ieşirea. Ştiam dacă îl găseau, ar fi... scăpat de el. Încercam să-mi dau seama cum să-l păstrez când a venit avertismentul de stingere. Am decis să petrec noaptea unde eram. Primeşti şase marcaje de pedeapsă dacă eşti prins după stingere. V-Tarz a venit după o gustare, aşa că m-am ascuns.

— De unde ştii că o face în fiecare seară? întrebă Obi-Wan.

— Pentru că poți vedea lumina de securitate clipind în cămin, le explică Davi. Ies aici aproape în fiecare seară. Uneori mi-e... mi-e teamă să fiu singur în întuneric.

— Dar te culci într-o cameră cu alți douăzeci de băieți, spuse Obi-Wan.

— Tot sunt singur, spuse Davi.

Stânjenit, privi repede în jos, mângâind ferbilul.

— Ascultă, ştiu la ce te referi, spuse Siri răspicat. Acest loc ar putea da oricui fiori sălbatici.

Davi ridică ochii cu un zâmbet timid.

Încă o dată, modul direct de a vorbi al lui Siri, îl liniştise, observă Obi-Wan. Nu şi-ar fi imaginat niciodată că Siri ar fi fost capabilă să consoleze pe cineva.

— Scurry mă ajută, spuse Davi. Şi celelalte animale de companie ale mele. Le găsesc în curte în perioada de recreere. Majoritatea sunt înfometate, speriate sau rănite. Le strecor înăuntru şi le țin lângă patul meu. Noaptea mă strecor aici pentru a obține hrană pentru ele. Uneori mă strecor afară doar pentru a vedea stelele.

— Cum ieşim? întrebă Obi-Wan.

— Prin ferestrele din camera de curățare a Sectorului 7, spuse Davi. Puteți folosi capetele de duş pentru a vă balansa. Este un salt mic până la pământ. Apoi va trebui să furați un speeder. Vă pot da coordonatele oraşului.

Luminile se aprinseră şi se stinseră de trei ori. Se auzi un semnal moale.

— În alte cinci minute, podeaua va fi conectată la alarmă, spuse Davi şoptit. Dar apoi V-Tarz o va opri din nou. Vă voi arăta calea.

— De ce nu vii cu noi, Davi? întrebă Siri.

Davi se retrase.

— De ce aş face asta?

— Nu vrei să afli ce se întâmplă cu adevărat în galaxie? întrebă Siri. Nu vrei o şansă să faci ceea ce vrei tu?

— Dar galaxia este un loc periculos, spuse Davi.

— O parte din ea este periculoasă, spuse Obi-Wan. Dar nu toată.

— Există locuri pe Coruscant, unde locuim noi, care plasează copii orfani la părinți noi, îi spuse Siri. Ai putea avea o familie. Ai putea să păstrezi animale de companie şi să lucrezi cu ele.

— Am o familie, spuse Davi nervos. Binele General este o familie.

— Dar, Davi, Învățătura îți spune minciuni, spuse Siri. Nu ai încredere în noi?

— Nu înseamnă că nu am încredere în voi, spuse Davi îngrijorat. Dar puterea răului care controlează galaxia ar putea să-ți spună lucruri care nu sunt adevărate. Dezinformarea este răspândită pentru a deruta oamenii şi a-i ține sub control.

— Dar exact asta se întâmplă aici, protestă Siri.

— Dacă plec, Soldații Mascați vor veni şi vor ataca Kegan, spuse Davi clătinând din cap. Aceasta este viziunea lui O-Vieve şi V-Tan. Nimeni nu trebuie să plece. Binele General va suferi, iar invadatorii vor veni.

Siri şi Obi-Wan schimbară o privire frustrată. Davi fusese instruit prea mult timp în Cercul Învățării. Nu putea accepta ca fiind adevărat ceea ce îi spuneau ei.

Auziră pasul greu al lui V-Tarz. Keganitul masiv trecu prin sala de mese, mergând spre bucătării. Obi-Wan rămase perfect nemişcat. În doar câteva minute, el şi Siri vor fi liberi. Dacă totul decurgea conform planului...

O voce sparse brusc tăcerea.

— V-Tarz! Un alt ghid de securitate stătea în prag. Ce faci?

— Alertă de securitate în bucătării, spuse repede V-Tarz. Probabil că e doar o defecțiune. Poate că e alarma în infraroşu. Tocmai o verificam.

— Voi merge cu tine. Avem ordine noi să detaşăm doi gardieni în timpul orelor de stingere. Ar fi bine să repunem rapid în funcțiune Sectorul 7.

Celălalt Ghid se îndreptă spre V-Tarz.

— S-a dus gustarea lui V-Tarz, murmură Siri.

— Ar fi bine să ne întoarcem în camerele noastre, spuse Davi nervos. Nu vom putea scăpa în seara asta. Îmi pare rău. Nu au mai pus niciodată doi gardieni pe timp de noapte.

Aşteptară până când dispărură Ghizii. Apoi Davi îi scoase din sala de mese.

— Putem să ne întoarcem la cămine prin centrul administrativ, spuse Davi. Grăbiți-vă, nu le va lua mult să verifice sistemul de securitate al bucătăriei.

Alergară pe holuri şi intrară în centrul administrativ, o cameră rotundă care se afla în centrul clădirii. Toate celelalte sectoare dădeau în acea locație centrală.

— Aproape am ajuns, spuse Davi în timp ce se grăbea spre uşa care ducea la căminul Sectorului 7, unde erau atribuiți cu toții.

Dar tocmai atunci auziră paşii familiari în spatele lor. Nu mai era suficient timp să ajungă la uşă. Davi sări repede în spatele unui rând de birouri. Siri se grăbi după el. Obi-Wan rămase în urmă. Se strecură după un perete cu rafturi care conțineau fişiere de date.

Îl auziră pe V-Tarz mormăind în timp ce mergea spre peretele cu monitoarele de securitate.

— Să execut o verificare în infraroşu, spuse el. Nu e nimic aiurea cu senzorul în infraroşu. Ce e în neregulă este că mor de foame.

— V-Tarz? Eşti acolo? se auzi o voce prin comunicatorul de pe consolă.

— Sunt aici.

— Efectuează verificarea.

— O fac, spuse V-Tarz. Idiotule.

— Ce?

— Nimic. Efectuez verificarea.

Stomacul lui V-Tarz mărăi, iar el oftă.

Obi-Wan se sprijini de consolă pentru a privi pe după ea. Ar fi putut să se strecoare pe lângă V-Tarz? Nu, dacă acesta nu s-ar fi mişcat. V-Tarz avea o vedere perfectă asupra uşii prin care trebuiau să treacă. Când Obi-Wan se retrase în spatele rafturilor, şterse un container supraplin cu fişiere de date. Unul dintre ele alunecă de sus. Reflexele lui Obi-Wan fură excelente şi îl prinse fără vreun sunet. Fişierul era al cuiva numit O-Uni. Obi-Wan îl răsfoi în linişte. Fata avea rapoarte excelente de la profesorii ei. Câteva vizite la cercul medical. Apoi, o hârtie ştampilată o reclasifică în Cerc de Re-Învățare.

Obi-Wan puse înapoi fişierul, cu atenție. Cercul de Re-Învățare? Ce era ăsta?

— Verificare completă, spuse V-Tarz în comunicator. Nu sunt probleme.

— Recepționat. Efectuez o ultimă verificare a bucătăriei şi a sălii de mese înainte să mă întorc.

— Îți dau o mână de ajutor.

— Nu te deranja. Mă descurc.

— Nu am recepționat. Voi verifica bucătăria. V-Tarz opri comunicatorul. Poate că voi putea să iau nişte pastă vegetală când nu vei fi tu atent, nenorocitule.

Se îndepărtă. Davi scoase imediat capul afară.

— Hai să mergem, şuieră el.

Se grăbiră spre uşă, dar Obi-Wan îl opri pe Davi un moment.

— Ce este Cercul de Re-Învățare?

— Nu sunt sigur, spuse Davi. Dar ştiu că nu vreau să ajung acolo. Eşti trimis acolo dacă ai destule marcaje de pedeapsă. Dar apoi, câțiva copii care nu făcuseră niciodată probleme au fost trimişi şi ei acolo. Nimeni nu ştie de ce. Se cutremură. Dar nimeni nu se mai întoarce vreodată.

* * *

Gongul de dimineață spulberă tăcerea înaintea zorilor. Imediat, elevii îşi dădură deoparte păturile şi se ridicară, aliniindu-se pentru a folosi chiuvetele aflate de-a lungul peretelui.

Obi-Wan simți şocul apei reci pe pielea sa. Mintea lui era deja trează. Sună următorul gong, dând semnalul să se îmbrace şi să meargă la sala de mese în termen de trei minute. Davi le explicase aseară care erau cerințele, înainte să se despartă.

Obi-Wan reflectă cât de diferită era viața la Templu. Acolo, totul începea cu o lumină moale, care creştea în strălucire, imitând un răsărit de soare. Toți studenții aveau propria lor cameră, deoarece intimitatea era apreciată. Dimineața devreme era timpul pentru meditație şi exerciții uşoare, înainte de începerea zilei. Nu erau zgomote puternice şi grabă.

Aici, pe studenți nu părea să-i deranjeze începutul brusc al zilei sau programul strict pe care trebuiau să-l urmeze. Nu păreau să observe contrastul dintre zâmbetele Ghizilor şi ordinele lor tăioase. Şi nimănui nu părea să-i pese de mâncare.

În partea cealaltă a camerei, Siri stătea cu celelalte fete. Ridică o lingură cu piure de cereale şi se strâmbă. Obi-Wan râse liniştit pentru sine.

— Două marcaje de pedeapsă, V-Obi, spuse unul dintre Ghizi, introducând pedeapsa într-un datapad. Concentrarea pe nutriție este ceea ce facem în timpul serviciului de masă. Interacțiunea cu alții este păstrată pentru timpul liber.

Obi-Wan mestecă masa fără gust. Siri avea dreptate. Trebuiau să plece de aici.

* * *

— Astăzi vom juca *E Timpul pentru Răspunsuri*, anunță O-Bin. Ştiți cu toții cum se procedează. Un subiect va clipi pe ecran. Oricine apasă mai întâi pe butonul de răspuns, va spune clasei care sunt faptele semnificative despre acel subiect. Mult noroc.

Obi-Wan se uită la ecranul de date. Pe aceasta străluci *Coruscant*. Nu apăsă butonul de răspuns. Cel mai bun lucru pe care îl putea face astăzi era să încerce să nu atragă atenția Ghizilor de Învățare.

Reacțiile Jedi erau fulgerătoare. Lumina de deasupra ecranului de date al lui Siri se aprinse prima. Obi-Wan îi aruncă o privire de avertizare, dar ea îl ignoră.

În mod clar, O-Bin nu era mulțumită că trebuia să o pună pe Siri să răspundă.

— O-Siri? întrebă ea printre buzele strânse.

— Coruscant este o lume alcătuită dintr-un singur oraş. Este casa Senatului Galactic. Pe Coruscant trăiesc miliarde de ființe. Este cunoscut pentru guvernul, şi cultura, şi tranzitul, şi securitatea excelentă a sistemelor acestuia...

— Trebuie să te întrerup, O-Siri, spuse O-Bin zâmbind. Tot ce ai spus este greşit. Poate cineva să o corecteze pe O-Siri?

Luminile ecranului de date străluciră în toată clasa. O-Bin îşi consultă ecranul pentru a vedea cine fusese primul.

— V-Mina?

— Coruscant este o lume a corupției, spuse V-Mina. Sclavia este legală acolo.

— Întocmai, spuse O-Bin.

Fața lui Siri ardea. Obi-Wan o fixă cu o privire fermă. Amândoi erau nevoiți să tacă. Nu ar trebui să mai atragă atenția.

Ordinul Jedi. De data asta, O-Bin ignoră în mod deliberat lumina strălucitoare a lui Siri.

— V-Taun?

— Ordinul Jedi este înconjurat de întuneric. Ei...

Siri se ridică în picioare.

— Calea Jedi este de a servi galaxia!

— Stai jos, O-Siri! Cinci marcaje de pedeapsă! Şi ştii ce înseamnă asta.

Obi-Wan gemu tare.

— Curățarea serviciului alimentar după masă, şuieră O-Bin printre dinți. Şi V-Obi, după gemetele tale, sunt sigur că vei fi fericit să i te alături lui O-Siri. Cu atât mai bine pentru Binele General.

* * *

— Sunt capabilă să-mi țin gura închisă, îi spuse Siri lui Obi-Wan mai târziu. Pur şi simplu, nu vreau. Care este diferența dacă trebuie să spălăm vasele? Cel puțin nu stăm într-o clasă, ascultând-o pe O-Bin cum ne spune că Lumile Nucleului sunt corupte.

Obi-Wan privi teancul de vase acoperite cu rămăşițele mesei de seară. Era a doua oară când li se dăduse o astfel de muncă în ziua aceea.

— Cred că aş prefera să stau în clasă.

— Am o propunere. Siri aruncă vasele în chiuvetă. Hai să lăsăm vasele şi să fugim. În seara asta. Dacă nu putem trece de lacomul ăla de V-Tarz, nu meritățm să fim Jedi.

— Bine, fu el de acord.

— Obi-Wan, trebuie să mă asculți la un moment dat. Nu eşti singurul care poate... Siri tresări. Chiar ai fost de acord cu mine?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Ai dreptate. Am văzut cum funcționează sistemul de securitate. S-o facem. Qui-Gon şi Adi trebuie să fie cu adevărat îngrijorați de-acum.

— Vor fi doi paznici, spuse Siri. Şi V-Tarz s-ar putea să nu fie capabil să meargă după gustarea lui. La ce te gândeşti?

— Celălalt Ghid de Securitate consideră că sistemul a funcționat defectuos ultima dată, dar nu ştiu unde este problema, nu?

Siri aprobă din cap.

— Deci, să creăm o problemă adevărată, spuse Obi-Wan. Vor trebui să oprească sistemul pentru a-l verifica şi repara. Între timp ne vom strecura pe fereastra camerei de curățenie.

— Cum putem sabota sistemul? întrebă Siri. Nu putem să ne strecurăm acum în centrul administrativ. Este plin de Ghizi.

— Trebuie să-l sabotăm aici, zise Obi-Wan, aruncând o privire prin bucătărie. Ai vreo idee?

Examinară dispozitivele de securitate amplasate în colțurile tavanului.

— V-Tarz nu a spus ceva despre senzorul infraroşu? întrebă Siri.

— A susținut că ar putea fi defect, spuse Obi-Wan.

— Putem să aranjăm ceva pentru a-l declanşa din nou? întrebă Siri. Îşi trecu mâna de-a lungul unității mari de încălzire. Dacă am da sobele mai încet? Ar încălzi camera şi, în cele din urmă, senzorul infraroşu s-ar declanşa. Vor trebui să oprească sistemul pentru a-şi da seama ce s-a întâmplat.

— Simplu, dar genial, spuse Obi-Wan. Să o facem. Dar ar fi mai bine să spălăm mai întâi vasele. Dacă vine vreun Ghid pentru a ne verifica munca, el sau ea s-ar putea să observe că sobele sunt aprinse.

— Ştiam că trebuia să fie un dezavantaj, gemu Siri.

Lucrând rapid, cei doi îşi încheiară sarcina. Luminile de avertizare fulgerară pentru stingere şi fugiră spre camere. Se opriră în afara centrului administrativ.

— Nu avem timp să ne luăm rămas bun de la Davi, spuse Siri îngrijorată.

— Va şti ce s-a întâmplat când va afla că am plecat. Putem reveni după el cu Qui-Gon şi Adi. Ne întâlnim aici imediat ce se stinge lumina de securitate, spuse Obi-Wan. Apoi ne vom îndrepta spre ieşirea Sectorului 7.

Siri aprobă din cap. Obi-Wan se îndreptă spre camera sa. Reuşi să se strecoare

în pat chiar înainte să se stingă luminile. Aşteptă, ascultând respiraţiile lente din jurul lui. Elevii lucraseră atât de greu şi de mult în timpul zilei, încât toată lumea dormea adânc la doar câteva minute de la stingere.

În cele din urmă, lumina de securitate clipi. Obi-Wan se strecură în cizme şi ieşi pe vârfuri. Ezită lângă patul lui Davi. Era mai bine să nu-l trezească. Ar fi putut să nu fie totul în regulă, şi nu voia să-l bage pe Davi în necazuri.

Când ajunse pe holul din afara centrului administrativ, Siri îl aştepta.

— Tocmai i-am văzut pe V-Tarz şi pe celălalt Ghid de Securitate plecând să verifice senzorul respectiv, spuse ea. Drumul e liber.

Se grăbiră pe holul lung, trecând pe lângă celelalte camere de dormit. Camera de curăţenie se afla chiar la capătul clădirii lungi, circulare. Aproape ajunseseră la ea, când auziră scârţâitul unei uşi care se deschidea uşor.

Fără să ezite vreo clipă, Obi-Wan şi Siri săriră împreună spre curba holului, care i-ar fi ascuns vederii. Începură să alerge. Dacă i-ar fi văzut cineva sau chiar dacă i-ar fi auzit, ar fi putut chema Ghizii de Securitate. Fiecare elev era încurajat să îi pârască pe ceilalţi.

Dar ar face-o?

O alarmă sparse tăcerea. Uşa camerei de curăţenie era vizibilă. Alergară spre ea. Dar, înainte să poată ajunge acolo, Ghizii de Securitate se revărsară pe hol şi îi înconjurară. Ar fi putut lupta cu ei. Dar asta însemna că trebuiau să folosească săbiile de lumină. Obi-Wan încă era reticent în o face, deoarece Yoda îi avertizase despre asta. Trebuia să existe o cale mai bună. Văzu mâna lui Siri furişându-se spre mânerul sabiei şi clătină din cap. Dar îl va asculta Siri?

Elevii se revărsară în hol pentru a vedea ce anume provocase tulburarea. O-Bin şi câţiva alţi Ghizi de Învăţare se grăbiră să iasă, îmbrăcaţi în haine de dormit.

— Îi cunosc bine pe ăştia doi, zise O-Bin. Ce faceţi pe coridoare după stingere?

Din spatele lor se auzi o voce tremurată.

— Eu am fost.

Se întoarseră. Davi stătea nervos, cu ochii în jos, speriat să se uite la O-Bin.

— Mă îndreptam spre zona de pregătire a mesei, spuse Davi. Am uitat ceva.

— Clar că a făcut-o! se repezi V-Tarz. A lăsat toate sobele aprinse! A declanşat senzorii!

O-Bin îşi zugrăvi un zâmbet înfiorător pe faţă.

— Este foarte neglijent din partea ta, V-Davi. Va trebui să ne consultăm pentru a afla cât de multe marcaje de pedeapsă vei primi.

— Ştiu, bombăni Davi. Îmi dau seama că am pus în pericol Binele General. Mă căiesc.

— Ei bine. Vom discuta despre asta mâine. O-Bin îşi plesni palmele. Toată lumea să se întoarcă în camere.

În mijlocul puhoiului de studenţi, Obi-Wan şi Siri merseră spre Davi.

— De ce ai făcut asta? şopti Siri.

— Eu nu am la fel de multe marcaje de pedeapsă ca tine, şopti Davi.

— Davi, de ce porţi cizmele şi tunica de exterior? întrebă Obi-Wan cu viclenie.

— Te-am văzut plecând, zise Davi. Ştiam că o să scapi. Am vrut să vin cu voi!

— V-Davi! Vocea lui O-Bin era stridentă. Dacă vrei să te căieşti pentru neascultare, nu ar trebui să vorbeşti cu obraznicii ăia doi!

Cu o ultimă privire spre ei, Davi se dădu înapoi. Dar, brusc, ceva îi sări din buzunar. Obi-Wan ştiu imediat ce era: ferbilul lui Davi, Scurry. Davi nu părăsea Cercul de Învăţare fără animalul său de companie.

— Ce-i ăsta? ţipă O-Bin. Prinde-l!

Davi se lăsă în mâini şi genunchi. Scoase un zgomot ciripit şi îşi făcu mâinile căuş. Ferbilul fugi în palma lui.

— Ăsta, spuse O-Bin, este un animal de companie.

Davi nu spuse nimic. Faţa i se aprinse.

— Este doar un ferbil mic, spuse Siri.

— Două marcaje de pedeapsă, O-Siri. Nu vorbeam cu tine. V-Tarz!

V-Tarz înaintă.

— Te rog să cercetezi zona de dormit a lui V-Davi, ordonă O-Bin.

Obi-Wan şi Siri îi urmară. În timp ce studenții stăteau de jur împrejur, nu dură mult ca V-Tarz să găsească două şopârle irizate, un alt pui de ferbil şi o pungă de semințe.

O-Bin îşi strânse buzele.

— Ce spunem, elevi?

Toți elevii îl priviră pe Davi.

— RUŞINE. RUŞINE. RUŞINE, repetară ei.

— Ia... chestiile... alea..., îi spuse O-Bin lui V-Tarz, cu dinții strânşi într-un zâmbet. Şi scapă de ele.

V-Tarz adună şopârlele şi puse ambii ferbili în buzunar.

— Nu! strigă Davi. Vă rog...

— RUŞINE. RUŞINE. RUŞINE.

În buzunarul lui V-Tarz, ferbilii ciripiră neliniştiți.

Ochii lui Davi se umplură de lacrimile care îi picurară încet pe obraji.

— Vă rog, şopti el.

De îndată ce luminile se aprinseră a doua zi dimineață, Obi-Wan se grăbi spre patul lui Davi pentru a-i oferi cuvinte de încurajare.

Vor găsi o cale de scăpare. Îl vor lua cu ei. Dar Davi dispăruse.

* * *

Qui-Gon şi Adi se ascunseră după un zid jos, cu ochii pe clădirea de securitate care adăpostea PCI-ul. Nen îi trecuse de mai multe puncte de control, dar nu era autorizat să intre în clădire. Depindea de ei să treacă de paznici.

— Nu putem ataca niciun Keganit, murmură Adi. Trebuie să folosim Forța pentru a trece de securitate.

— E doar un singur paznic, spuse Qui-Gon. Ar trebui să fie uşor. Kegan nu este obişnuită cu activități ilegale.

Se ridicară din ascunzătoare şi merseră spre paznic.

— Salutări, spuse Qui-Gon. V-Tan şi O-Vieve ne-au trimis aici pentru a observa. Vei fi fericit să ne laşi să trecem.

— Sunt fericit să vă las să treceți, spuse gardianul, cedând la trucul minții şi făcându-le semn să intre.

Odată ajunşi înăuntru, Qui-Gon şi Adi găsiră rapid Procesorul Central de Instrucțiuni. Degetele lui Adi zburară pe tastatură în timp ce introducea o serie de instrucțiuni contradictorii.

— Asta ar trebui să le trimită pe toate la pistele de aterizare, spuse ea. Nu vreau să se prăbuşească într-o zonă populată. Programul ăsta ar trebui să contrarieze personalul tehnic şi să ne dea timp.

— Cât timp? întrebă Qui-Gon.

Ochii lui Adi nu părăsiră deloc ecranul de date.

— Greu de spus. Ar trebui să ne dea cel puțin două ore. Poate trei. Nu sunt avansați tehnologic, aşa că le-ar putea lua ceva timp.

— Nu vreau să mai vină o noapte fără să ne găsim Padavanii, spuse Qui-Gon sumbru.

Adi aprobă în linişte.

— Îi vom găsi. Şi pe Lana.

Când Adi termină, se întoarseră spre holul de ieşire, dar Qui-Gon se opri lângă o uşă marcată Fişierele Centrale de Instrucțiuni.

— Hai să ne uităm aici un minut, spuse el. Am putea găsi un indiciu.

Camera era plină cu unități de fişiere holografice. Erau datate şi aliniate alfabetic. Qui-Gon accesă un sertar de dosare, Adi un altul.

— Există aici câte un dosar pentru fiecare cetățean de pe Kegan, spuse Adi Gallia neîncrezătoare. Conversații înregistrate...

— Cu cine întâlnesc, cu cine iau masa..., zise Qui-Gon, accesând un alt fişier.

— Ce folosesc, ce mănâncă...

— Ce le scriu copiilor lor la şcoală...

Qui-Gon studie dosarul unui tânăr de treisprezece ani pe nume O-Nena.

— Nu ne-a vorbit Nen despre Cercul de Învățare?

Adi Gallia îşi murmură aprobarea în timp ce accesa un alt dosar.

— Ai aflat unde este?

— Nu, spuse Qui-Gon. Dar iată o referință despre Cercul de Re-Învățare. Ce ar putea fi ăsta?

— Pare a fi ceva ce trebuie verificat.

— Să o căutăm pe Lana, sugeră Qui-Gon, răsfoind fişierele pentru ajunge la numele ei. Nu e nimic aici.

— Să îi încercăm pe Melie şi Nen. Adi căută prin fişiere, trecând de alte nume. Iată. Îl iau eu pe Nen, tu o iei pe Melie.

Citi rapid fişierele.

Qui-Gon scană fişierul său. Erau o mulțime de conversații înregistrate. Evidența întâlnirilor cu alți disidenți. Şi înregistrarea tuturor conversațiilor din casa lor. Dar nimic despre Lana. Nici măcar înregistrarea naşterii ei.

— Au şters toate informațiile. Adi întâlni privirea lui Qui-Gon. Nu-mi place asta. Parcă au şters orice dovadă a existenței ei.

— Cu excepția amintirilor părinților ei.

Cei doi Jedi închiseră dosarele în acelaşi timp.

— Nu avem timp de pierdut, spus Adi.

Părăsiră clădirea şi se grăbiră spre locuința lui Nen şi Melie.

Adi le explică repede că vehiculele de supraveghere erau scoase din funcțiune pentru vreo trei ore.

— Vom aduna cât mai mulți disidenți, spuse Nen. Vom încerca să aflăm dacă v-a văzut cineva Padavanii.

— Trebuie să aflăm unde se află Cercul de Învățare, le spuse Qui-Gon. Am sentimentul că acolo e cheia problemei. Ați auzit vreodată de Cercul de Re-Învățare?

— Am auzit zvonuri, spuse Nen. Nimeni nu ştie cu adevărat ce este. Un fel de instituție de antrenament.

— Mamele vorbesc între ele, spuse Melie. Se spune că dacă le este reatribuit copilul acolo, nu li se mai permite să îl contacteze. Crezi că Lana este acolo?

O-Yani, îngrijitoarea în vârstă, stătea în prag.

— Nu, şopti ea.

Melie se întoarse, cu privirea brusc tăioasă.

— O-Yani, nepotul tău V-Onin a fost trimis la Cercul de Re-Învățare în urmă cu şase ani.

— Nu a fost vina mea că a fost bolnav, spuse repede O-Yani.

— Ştiu, zise Melie cu blândețe. Am văzut că ți-a păsat de el. De ce a fost luat?

— Pentru Binele General, spuse prompt O-Yani.

— O-Yani, am dezactivat vehiculele de supraveghere, spuse Qui-Gon. Nu le mai auzi zburând, nu-i aşa? Poți vorbi liber.

O-Yani se opri. Se uită pe fereastră, aşteptând să le vadă sau să le audă.

— Ei mi-au dat meseria asta. Îmi place să lucrez cu copiii, spuse ea dornică.

— Nu-ți vei pierde slujba, îi spuse Nen. Ştim că ce i s-a întâmplat Lanei nu a fost din vina ta.

— Dar dacă ştii unde este, te rog, spune-ne, spuse Melie.

— Medicii nu ştiau cum să-l trateze pe V-Onin. Au spus că aveau un loc unde

să meargă... un loc unde se făceau cercetări. Ce puteam face? Chipul lui O-Yani era sumbru. Nu l-am mai văzut niciodată.

— Ştii unde l-au dus? insistă Melie.

— Un comerciant a venit într-o zi şi a bătut la uşa mea, spuse O-Yani. Văzuse un băiat la țară care călătorea cu Ghizii. Ghizii au avut probleme cu speederul lor şi îl reparau. Băiatul l-a oprit pe negustor. I-a dat ceva să-mi aducă. Un cadou de la revedere.

— Ce anume? întrebă Nen.

— Flori sălbatice, spuse O-Yani. Le-am păstrat într-o carte. Aşteptați.

Dispăru şi apăru o clipă mai târziu cu o carte legată în piele. O deschise şi extrase cu grijă un boboc delicat, presat.

— Pot să-l văd? întrebă Melie respectuoasă. Când O-Yani aprobă ezitant din cap, i-l luă din mână şi îl examină. Ştiu floarea asta. Este de la arborele calla. Cresc doar pe cel mai înalt platou de pe Kegan. Este la vreo două ore distanță cu un speeder.

Datorită navei mai rapide a Jedilor, ar fi putut reduce timpul la mai puțin de jumătate, calculă Qui-Gon.

— Cât de mare este platoul în sine? întrebă el.

— L-ai putea străbate în câteva minute cu vehiculul potrivit şi cu dispozitive de supraveghere, răspunse Melie. Nu este foarte mare.

— Să mergem, îi spuse Qui-Gon lui Adi.

Brusc, uşa se deschise zburând. Şase Ghizi Executori luară cu asalt camera.

— Qui-Gon Jinn şi Adi Gallia, suntem aici pentru a vă însoți la Înalta Curte. Ați fost găsiți vinovați de controlul minții. Veniți în linişte sau veți fi împuşcați.

* * *

Siri folosi forfota plecării din sala de mese pentru a se apropia de Obi-Wan.

— Davi a fost dus la Cercul de Re-Învățare, îi spuse ea în şoaptă. Am auzit-o pe O-Bin vorbind cu un alt Ghid. Trebuie să facem ceva.

— Am crezut că vrei să scapi, spuse Obi-Wan.

Siri îşi muşcă buza.

— Nu până nu-l găsim pe Davi.

— Asta vreau şi eu, fu de acord Obi-Wan.

— Cred că Cercul de Re-Învățare este chiar aici, în Cercul de Învățare în sine, îi spuse Siri.

— Astăzi avem timp liber. Să încercăm să ne strecurăm şi să explorăm, sugeră Obi-Wan. Dar nu provoca probleme în clasă sau altfel va trebui să curățăm.

Siri aprobă din cap.

Merseră în rânduri ordonate până la clasă. Dimineața trecu mai departe. O-Bin arunca adesea câte o privire asupra lui Siri în timpul lecției, aşteptându-i obiecțiile. Dar Siri rămase tăcută, cu fața senină.

Obi-Wan îi putea simți pe ceilalți din clasă întrebându-se dacă O-Bin câştigase bătălia şi o supusese. În cele din urmă, orele se încheiară, iar elevii ieşiră la aer liber. Timpul de recreere consta în alergarea de-a lungul unei piste care se întindea pe o bună parte din Cercul de Învățare. De-a lungul pistei erau amenajate diverse stații pentru exerciții, care le testau echilibrul, coordonarea şi puterea. Nu alergară unul împotriva celuilalt, ci împotriva propriilor timpi. Fiecare student purta un senzor care înregistra progresul după fiecare tură. Senzorii erau conectați la un ecran mare de citire. Scopul era de a finaliza cinci ture. Apoi erau liberi să se plimbe prin zona din Cerc afectată activităților în aer liber. Mai multe clase de elevi alergau pe circuit în acelaşi timp. Ghizii de Învățare îi supravegheau, dar erau mai interesați să facă o baie de soare sau să vorbească între ei, decât să supravegheze elevii.

— Să parcurgem circuitul cât de repede putem, sugeră Obi-Wan. Cu cât avem

înregistrate mai repede cele cinci ture, cu atât vom avea mai mult timp liber.

Obi-Wan şi Siri alergară uşor unul lângă altul. În câteva secunde, erau în faţa trupei. Ajunseră la prima staţie, o bârnă strâmtă, suspendată la câţiva metri deasupra solului. Bârna se curba într-o formă răsucită pentru a le testa echilibrul.

Fără să ezite, Siri, apoi Obi-Wan, săriră pe ea, aterizară fără să se clatine nici măcar un pic şi trecură uşor prin răsucirile şi întoarcerile sale fără a face pauză. Siri sări de pe capătul ei, făcu o întoarcere în aer şi ateriză. Obi-Wan o urmă.

Următoarea staţie era un perete din duroţel care avea mici prinderi şi puncte de sprijin pentru a facilita alpinismul. Strălucea în soare.

— Cred că este acoperită cu ceva pentru a-l face mai alunecos, îi spuse Obi-Wan lui Siri în timp ce alerga alături de ea. Ar putea fi dificil de urcat.

Ea rânji.

— De ce să ne deranjăm?

Folosind Forţa, Siri sări şi ateriză pe perete, apoi ţâşni şi zbură prin aer. Obi-Wan o urmă din nou. Ateriză pe perete şi sări cu uşurinţă jos. Acum erau cu mult înainte. Circuitul era un exerciţiu uşor pentru ei. Studiaseră la Templu echilibrul şi coordonarea, încă de la o vârstă fragedă. Terminară prima tură şi scorul lor fu înregistrat. În curând, îi întrecură pe alţii care erau încă la prima lor tură. Siri şi Obi-Wan alergară iar şi iar. Elevii umpluseră circuitul, cei mai rapizi fiind la a doua tură, iar cei mai începeţi la prima. Era uşor să te pierzi în mulţime.

Când terminară cea de-a cincea tură, făcură un jogging uşor până când ajunseră într-o parte a circuitului aflată departe de locul unde stăteau pe bănci Ghizii de Învăţare, bucurându-se de soare. Apoi, pur şi simplu plecară. Văzură magazii şi mai multe săli de clasă, avanposturi ale Ghizilor de Securitate, dormitoare pentru muncitori, magazii de aprovizionare şi platforme de aterizare. Nu văzură nicăieri vreo clădire care să poată fi Cercul de Re-Învăţare.

— Poate că m-am înşelat, spuse Siri, descurajată. Dar O-Bin a spus clar că Davi şi-a împachetat lucrurile şi V-Tarz l-a dus acolo. Nu au luat niciun speeder.

— Am acoperit majoritatea zonei, spuse Obi-Wan. Restul este format doar din grădini şi câmpuri cultivate pentru producţia de alimente.

Siri se uită peste câmpuri.

— Cerealele quinto sunt valoroase pe Kegan? întrebă ea.

— Nu prea, spuse Obi-Wan. Este cultura de bază de pe Kegan. Formează baza pentru acele paste vegetale pe care le iubeşti atât de mult.

— Dacă nu sunt valoroase, de ce le păzesc zece Ghizi de Securitate? întrebă Siri.

Obi-Wan se uită în depărtare. Privirea ascuţită a lui Siri remarcase Ghizii aliniaţi pe câmp.

— Să ne apropiem, sugeră el.

Folosind câmpul de cereale ca acoperire, se îndreptară spre Ghizi. Când se apropiară, scoaseră electrobinoculare din centurile utilitare. Ghizii se aflau la zece paşi unul de altul. Păreau plictisiţi. Unul dintre ei căscă. Altul bătu din picioare.

— Nu văd nimic neobişnuit, spuse Siri.

— Uită-te la pământul de lângă cel de-al treilea gardian, cel care a bătut din picioare, spuse Obi-Wan.

Siri îşi îndreptă electrobinocularul spre pământul care fusese deranjat.

— Ceva este îngropat acolo, spuse ea încântată. Văd metal.

— Aşteaptă, spuse Obi-Wan.

Pământul se mişcă. Paznicul se îndepărtă repede în timp ce un panou se deschise şi apăru o rampă care ducea în jos. Apăru o femeie Kegan, purtând tunica albă a unui medic. Uşa se închise în spatele ei şi ea se grăbi să meardă pe cărarea care ducea în direcţia Domului Medical.

— Asta trebuie să fie, spuse Siri. Dar cum am putea să intrăm? Trebuie să găsim o modalitate de a activa rampa aceea.

— Ştiu cum să intrăm, spuse Obi-Wan. Totul depinde de tine. Şi va fi uşor.

— Eu? Cum? întrebă Siri făcându-şi griji.

El rânji.

— Comportă-te doar aşa cum ai făcut-o şi până acum.

* * *

Qui-Gon şi Adi stăteau în mijlocul colosseumului. În faţa lor era o masă circulară plină cu Keganiţi în tunici roşii. Erau Ghizii Judecători.

— Aţi fost găsiţi vinovaţi de controlul minţii în cazul lui O-Melie şi V-Nen, spuse un bătrân Keganit. Pedeapsa este deportarea. Nava voastră este alimentată şi gata de plecare. O escortă de nave de luptă vă va însoţi până la atmosfera exterioară.

Qui-Gon şi Adi nu spuseră nimic. Ştiau că V-Tan şi O-Vieve erau în spatele întregii operaţiuni. Ar fi fost un efort irosit să se certe. Dar asta nu însemna că aveau să se supună. Fură conduşi la platforma de aterizare de un pluton de Ghizi de Securitate. Unul dintre ei vorbi.

— Ne-am luat libertatea de a vă dezactiva toate armele şi sistemele de apărare. Vă dorim să aveţi o călătorie plăcută.

Se deschise o uşă şi apărură V-Tan şi O-Vieve. Se îndreptară spre Jedi, cu zâmbete amabile pe feţe.

— Înainte de a pleca, dorim să vă asigurăm că nu vă vrem răul, spuse O-Vieve.

— Unde sunt Padavanii noştri? întrebă Qui-Gon.

— Credem că au fost luaţi de o patrulă de Căutare a Chiulangiilor, răspunse V-Tan. Îi vom localiza la Cercul de Învăţare şi îi vom trimite înapoi pe Coruscant. Vă oferim asigurarea noastră personală că aşa va fi.

— Îmi pare rău, dar nu este suficient de bună, răspunse politicos Qui-Gon.

— Nu aveţi încredere în noi. Totuşi ar trebui.

O-Vieve se aplecă mai aproape de Qui-Gon şi îi atinse liniştitor umărul. Deodată, faţa ei se scurse de culoare. Chiar şi ochii ei albaştri strălucitori părură să se estompeze. Se clătină nesigură.

— Sunteţi în regulă? întrebă Qui-Gon, atingându-i mâna.

Era rece ca gheaţa. O-Vieve îşi luă mâna de pe umărul lui Qui-Gon.

— Nu este nimic. Uneori văd lucruri. Se întâmplă fără vreun avertisment. De aceea am făcut ceea ce am făcut. Servim doar pentru a ne proteja oameni.

— Am fost de acord cu venirea voastră cu prietenie în inimile noastre, spuse V-Tan. Ceea ce nu putem tolera este amestecul în treburile noastre. Perturbaţi Binele General. Aţi depăşit limitele a ceea ce am fost dispuşi să vă acordăm. Kegan nu este interesată de alte lumi. Vrem să fim lăsaţi singur.

— Le-aţi spus oamenilor că, dacă o persoană ar părăsi Kegan, planeta ar fi distrusă, spuse Adi. Sunt sigură că nu credeţi asta.

— Ba da, spuse cu blândeţe O-Vieve. Am văzut-o.

— Vă înţelegem îngrijorarea, spuse Qui-Gon. Şi vă recunoaştem dreptul de a ne deporta. Dar trebuie să ştiţi că, dacă forţaţi să plecăm fără Padawanii noştri, ne vom întoarce cu o echipă de anchetă din Senatul Galactic. Kegan nu va mai fi capabilă să se izoleze.

V-Tan şi O-Vieve schimbară o privire nervoasă. O-Vieve îşi băgă mâinile în mânecile largi ale tunicii albe.

— Dacă ne-aţi face pe plac, amabili Jedi, şi ne-aţi asculta. Am avut viziuni ale viitorului de când eram mică. V-Tan are vise în care vede şi el lucruri. Când ne-am întâlnit, am descoperit că viziunile noastre se potriveau. Asta ne-a convins de adevărul lor. Am prezis lucruri care au avut loc. Acum vedem o invazie a răului pe Kegan. Am creat un mod de viaţă care ar putea evita ceea ce am văzut.

— Tot ce am făcut a fost să ne protejăm cetăţenii de o soartă pe care nu şi-o pot imagina, spuse V-Tan. Poate că unele dintre măsurile noastre par dure, dar sunt

doar pentru Binele General.

— Amândoi am văzut străfulgerări ale unor evenimente viitoare distructive pe Kegan, le spuse O-Vieve. Vedem răul acoperind planeta noastră ca un nor negru.

— Cum? întrebă Qui-Gon. Când?

— Nu ştim răspunsurile la aceste întrebări, spuse O-Vieve. Aceasta este agonia cu care trăim. Nu suntem siguri cum să o prevenim. Avem doar indicii. Jedi... Jedi sunt implicați.

— Jedii? întrebă Adi. Cum?

— Îi vedem pe Jedi înconjurați de întuneric, spuse V-Tan. Acesta este tot ce ştim. Întunericul vine din interiorul lor şi apoi se răspândeşte pentru a-i înghiți.

— Poate că distrugerea noastră va proveni dintr-un dispozitiv exploziv trimis să distrugă o planetă întreagă, fără nicio tresărire, spuse O-Vieve.

— Nu există niciun dispozitiv exploziv suficient de puternic pentru a distruge o întreagă planetă, spuse Qui-Gon.

— Poate că nu există încă, îl corectă încet O-Vieve, iar Qui-Gon simți un fior urcându-i pe şira spinării.

— Vedem soldați mascați, spuse V-Tan. Nu ştim cine sunt sau ce vor. Numai că sunt răi. Vor aduce frică şi suferință.

— Dar viziunile voastre ar putea fi greşite, spuse Adi. Viziunile sunt aşa uneori. Jedii înşişi sunt obişnuiți cu ele. Cu toate astea, recunoaştem că nu putem vedea decât lucruri care s-ar putea întâmpla.

— De aceea acționăm aşa cum o facem. O-Vieve se uită la Qui-Gon cu o privire intensă. Dacă ai putea alege cum să mori, Qui-Gon, nu ai prefera mai degrabă să mori în pace şi tihnă, decât în luptă violentă, în şoc şi disperare?

Qui-Gon o fixă cu o privire înghețată.

— Noi nu avem voie să ne alegem felul în care să murim.

— Şi nu depinde de voi să alegeți ce este mai bine pentru oamenii voştri, spuse Adi. Spuneți că fiecare cetățean are dreptul la un vot. Cu toate astea, voi controlați procesul de votare. Le monitorizați gândurile şi conversațiile. Totul din cauza unei viziuni care poate că nu se va împlini. Este corect? Este corect să iei un copil de la părinții lui pe baza unui vis al unui rău neidentificat?

O-Vieve privi în altă parte. Evident, întrebarea o tulburase. Qui-Gon profită de ocazie pentru a insista asupra acestui punct.

— Adi Gallia şi cu mine v-am văzut Cercul Tehnic şi Cercul Medical. Am văzut ceea ce aveți, în comparație cu ceea ce ați putea avea. Există progrese în medicină şi tehnologie care v-ar putea salva oameni de suferință şi greutăți. Este corect să le refuzați accesul la ele?

— Nu le refuzăm, spuse V-Tan, clătinând din cap. Îi salvăm.

— Trebuie să existe un sacrificiu pentru a păstra Binele General, zise O-Vieve, întorcându-se spre ei. Vocea ei avea din nou o autoritate fermă. Această întâlnire s-a încheiat. Vă vom trimite Padawanii înapoi. Avem pentru ei o navă bună, bine aprovizionată, echipată cu hipermotor. Vă dorim numai bine în călătoria voastră. Ochii ei albaştri căpătară brusc o strălucire de oțel. Dar dacă încercați să rămâneți în atmosfera noastră, să ştiți asta: nava voastră va fi distrusă.

* * *

Obi-Wan şi Siri reuşiră să se strecoare din nou în mulțimea de elevi care se înghesuiau în jurul ecranului mare de date în timp ce unii încă se chinuiau să termine circuitul.

O-Bin citi scorurile, cu obişnuitul ei zâmbet fix pe față. Apoi, zâmbetul îi şovăi.

— O-Siri şi V-Obi, un pas înainte.

Obi-Wan şi Siri făcură câte un pas înainte.

— Ați manipulat ecranul de date, strigă ea. Zece marcaje de pedeapsă pentru

fiecare...

— Scuzați-mă, Ghid O-Bin, vorbi fata cu voce blândă numită O-Iris. V-Obi şi O-Siri chiar au finalizat cursul atât de repede. I-am văzut sărind sus pe peretele de durotel.

— Şi eu i-am văzut mergând pe bârna răsucită în doar trei secunde, mai spuse un băiat. Nimeni nu a făcut asta vreodată.

— Terminaseră deja prima tură, în timp ce eu abia făcusem o treime din ea, mai spuse cineva.

Zâmbetul lui O-Bin dispăru. Îşi drese glasul.

— Înțeleg... Ei bine. Să vedem dacă O-Siri şi V-Obi îşi pot egala abilitățile de pe parcursul recreației cu ascultarea în clasă.

Plecă repede. Elevii se aliniară pentru a o urma. Mulți se uitară la Obi-Wan şi Siri, cu ochii speculativi. Obi-Wan nu neprevăzuse că priceperea lor pe circuit i-ar face pe ceilalți să-i privească cu mai multă atenție. Evident, nimeni nu parcursese circuitul, vreodată, atât de repede.

Ajungând din nou la cursuri, O-Bin îşi începu lecția.

— Astăzi vom vorbi despre sistemul de guvernare de pe Kegan, comparativ cu alte lumi. După ce au studiat alte societăți din toată galaxia, V-Tan şi O-Vieve au conceput cea mai bună formă de guvernare. Niciun cetățean de pe Kegan nu este mai important decât oricare altul...

— Într-adevăr? spuse Siri răspicat. Atunci de ce vă spun V-Tan şi O-Vieve ce să credeți şi ce să faceți?

— Trei marcaje, O-Siri. Acumulezi o colecție destul de mare, spuse O-Bin, zâmbind încordată. Presupun că îți place serviciul la bucătărie.

— Sunt sigură că este mai bine decât să stau în clasă, i-o întoarse Siri.

De data asta, Obi-Wan auzi câțiva elevi înăbuşindu-şi chicotelile.

— Încă două marcaje, spuse O-Bin. Revenind la lecție, libertățile de care ne bucurăm aici pe Kegan sunt de neegalat...

Siri o întrerupse din nou.

— De aceea toți copiii sunt închişi într-un complex cu ziduri împrejmuitoare şi nu pot pleca fără să declanşeze vreo alarmă?

— O-Siri!

— Şi de ce lumea nu e liberă să călătorească în afara planetei? interveni Obi-Wan.

— V-Obi! Patru marcaje pentru amândoi!

— Dar, Ghid O-Bin, au deja un punct, spuse O-Iris. Puteți să faceți ceva?

Buzele lui O-Bin se subțiară.

— Nu, nu pot. Nu este o observație validă.

— Mie mi se pare validă, spuse V-Ido, ezitant.

— Şi dacă suntem liberi, de ce nu putem alege ce locuri de muncă dorim? întrebă un alt elev.

— Tatăl meu a vrut să lucreze în Cercul Tehnic, dar a fost repartizat la Controlul Traficului, spuse cineva. Urăşte să muncească acolo.

— Ei spun că nu sunt din lumea noastră, spuse O-lris. Spuneți că sunt mincinoşi. Cu toate astea, am văzut cum au parcurs circuitul. Nimeni de pe Kegan nu are genul acesta de îndemânare.

— E de ajuns! Fața lui O-Bin era roşie. Se întoarse spre Siri şi Obi-Wan. Măcar de data asta, furia ei era evidentă, nefiind acoperită de un zâmbet blând fals. Este doar vina voastră! spuse ea cu glas strident. Voi nu trebuie să puneți la îndoială Învățarea! A fost concepută de oameni mult mai înțelepți decât voi. Este predată de cei care ştiu mai multe decât voi.

— Atunci ar trebui să poți explica ceea ce spui, sublinie Siri.

— Dacă suntem atât de liberi, de ce nu putem vorbi? întrebă O-Iris.

— Suficient! strigă O-Bin.

Pocni un buton roşu de lângă uşă. Câteva secunde mai târziu, apărură Ghizii de Securitate.

— Luați-i! arătă ea spre Obi-Wan şi Siri. Mi-au perturbat clasa! Sunt duşmani ai Binelui General!

Obi-Wan şi Siri fură scoşi din clasă şi duşi în centrul administrativ. Acolo, un Ghid de Control sever le spuse că din cauza întreruperilor lor repetate, erau relocați. Destinația lor era Cercul de Re-Învățare.

Obi-Wan şi Siri schimbară priviri satisfăcute. Era exact aşa cum speraseră.

Fură duşi de-a lungul curții şi pe câmp, apoi coborâră pe rampă în incintă. Imediat, tot aerul şi lumina fură blocate afară. Cercul de Re-Învățare era umed şi rece, pereții şi pardoseala având aceeaşi nuanță de gri mat.

Au fost separați imediat. Obi-Wan fu dus la o celulă şi închis înăuntru. Lumina era slabă. Pe podea era o saltea de dormit. Asta era tot. Nu ştia la ce se aşteptase, dar nu se aşteptase la asta. În câteva minute, uşa se deschise. Intră un Ghid cu tunica şi pantalonii de culoare cromată, cu un pachet în brațe.

— Eu sunt Ghidul care te va introduce pe calea Re-Învățării, spuse el. Pune ăsta pe tine.

Îi întinse un costum de privare senzorială.

Obi-Wan ştia că trebuia să asculte deocamdată, până când îl găsea pe Davi. Îşi puse costumul şi Ghidul i-l fixă bine. Nu putea vedea sau auzi. Lumea din jurul lui dispăruse. Nu-şi putea auzi decât propria respirație.

Începu o prelegere în căştile căptuşite care îi acopereau urechile. Nu putu să şi le scoată de pe urechi, indiferent de modul în care s-ar fi răsucit. Era similar cu gluga pe care o purtase la Templu, la exercițiul de cooperare. Diferența era că pe aceasta nu o putea înlătura singur. Era prins în capcană.

Kegan este o societate perfectă, dedicată Binelui General. Ghizii sunt aici pentru a vă ajuta. Nu avea încredere în alții. Ai încredere doar în Ghidul tău.

Lumile Nucleului Interior sunt pline de pericole... Călătoria este dificilă şi inutilă... Medicina de pe Kegan este cea mai avansată din galaxie...

— Greşit! țipă Obi-Wan cu disperare. Totul este greşit!

Dar nu putu bloca vocea.

* * *

Qui-Gon şi Adi intrară în nava lor. Adi preluă comenzile. Privi cu răceală navele de luptă din escortă, în timp ce aprindea motoarele.

— Alea sunt atât de bătrâne încât ar trebui să fie la fier vechi, spuse ea. Nu vom avea nicio problemă să le depăşim.

— Să sperăm că tunurile lor laser sunt la fel de vechi, remarcă Qui-Gon blând.

Se ridicară lin şi se îndreptară spre atmosfera superioară, cu navele de luptă flancându-i îndeaproape. Qui-Gon ştia că Adi era unul dintre cei mai buni piloți Jedi. Timpul ei de răspuns era uimitor de rapid şi simțea că măiestria ei era instinctivă. Dacă cineva putea scăpa de patru nave de luptă fără a risca deteriorarea propriei navei, era Adi. Pentru că ştiau un lucru: nu vor părăsi Kegan fără Padavani.

Qui-Gon o crezuse uneori pe Adi prea precaută, în misiunea asta. Acum văzu cât de hotărâtă putea fi.

— Gata pentru o plimbare? îl întrebă ea pe Qui-Gon.

Verifică să se asigure că era bine prins în scaun.

— Gata.

Cu o mişcare abilă, Adi răsturnă nava, aproape rupând aripile navei de lângă ei. Se scufundă cu o viteză incredibilă, apoi se rostogoli de mai multe ori. Încercând să țină pasul cu ea, o navă de luptă scăpă de sub control, coborând în spirală.

Pilotul se luptă să-şi stabilizeze nava.

— Modelul acela nu are manevrabilitatea pe care o are acesta, murmură ea.

Păcat.

Adi împinse motoarele la turație maximă şi se întoarse cu putere spre dreapta, împingând nava la limitele manevrabilității sale. Focurile de laser de avertizare izbucniră dinspre stânga, dar Adi întorcea deja nava şi ele trecură inofensive pe sub aripă, rupând, totuşi, aripa celeilalte nave de luptă. Flăcările izbucniră din conducta de combustibil.

— Speram că se va întâmpla asta, mormăi Adi.

A doua navă de luptă coborî înapoi pe planetă pentru reparații.

Acum, Adi inversă direcția. În loc să încerce să scape de cele două nave rămase, se îndreptă direct spre ele. Crezând că este pe cale să le lovească, ambele nave se lăsară în jos şi traseră în acelaşi timp. Adi reuşit să evite cu uşurință salvele cu câteva întoarceri rapide. Navele de luptă erau acum sub ei, încă scufundându-se. Adi împinse motoare la maxim. Țâşniră şi, în curând, scăpară de ultimele două nave.

— Bun zbor, o complimentă Qui-Gon. Şi eu care am crezut Yoda te-a trimis în misiune asta doar ca să mă supraveghezi. Poate că ştia că să avem nevoie de abilitățile tale de zbor.

Adi îi aruncă o privire amuzată din ochii ei întunecați, în formă de migdale.

— Yoda nu m-a trimis ca să te supraveghez. Nu în felul în care crezi tu. Eu şi Siri suntem o echipă nouă. A vrut ca ea să vadă cum operează o echipă Maestru-Padawan bună.

— Deci Yoda nu ne urmăreşte?

— Dimpotrivă. Tu şi Obi-Wan v-ați dovedit eficacitatea. Yoda simțea că Siri avea nevoie să învețe şi cooperarea cu alt Padawan, de asemenea.

Qui-Gon se gândi la cele spuse.

— Cred că am învățat aceeaşi lecție, spuse el încet.

Adi îi aruncă unul dintre zambetele ei rare.

— Şi eu, la fel.

Qui-Gon introduse coordonatele pentru platoul înalt de pe Kegan şi se pregătiră pentru călătoria scurtă. Curând, zburau peste zona vizată.

Ceața învăluia peisajul de dedesubt. Qui-Gon se uită mai întâi pe ecranul de date, apoi îşi folosi propria privire ascuțită. Ceața se risipi şi apăru un vast complex inelat, cu un zid înalt de piatră. Clădirile lungi, cu cupolă joasă, erau răspândite în interiorul unui complex mare, împreună cu terenurile cultivate şi spațiile deschise.

— Ceața este o acoperire bună, spuse Adi. Voi ateriza în afara zidului, lângă stâncile acelea.

Ateriză, ascunzând nava în spatele unui morman de pietre şi a câtorva tufişuri.

Ieşiră şi traversară rapid câmpul, apoi escaladară peretele. Ceața era joasă şi atât de groasă, încât era greu de văzut la o distanță prea mare. Qui-Gon şi Adi străbătură complexul, lăsându-şi simțurile fine să le spună dacă erau Ghizii pe aproape. Se mişcau ca nişte umbre prin ceață. Urcară pe clădiri şi se uitară prin luminatoare. Se uitară prin fiecare fereastră. Nu găsiră nimic.

— Nu sunt aici, spuse Adi Gallia. Poate că au fost şi s-au mutat. Fără îndoială, că O-Vieve şi V-Tan au trimis deja o alertă despre noi. Ştiau că vom veni aici. Cred că ar trebui să plecăm şi să ne gândim la următorul pas. Poate că ar trebui să ne întoarcem la Kegan şi să vedem dacă Melie şi Nen au descoperit ceva.

Qui-Gon se opri. Ridică capul şi închise ochii. Simțea Forța din jurul lui. Se întinse spre ea, sperând că îi va spune dacă Padawanul său era aproape. Nu simți nimic.

— Bine, spuse el reticent. Să mergem.

* * *

La început se străduise să blocheze vocea.

Ai încredere în Ghizi pentru a-ți arăta calea spre Binele General. Ei îl

monitorizează. Ei îl cunosc. Ai încredere în ei. Nu avea încredere în prietenul sau vecinul tău.

Apoi îşi dădu seama că nu trebuia să lupte. Asta făcea doar ca vocea să fie şi mai insistentă. Adoptă calea Jedi şi acceptă totul. Vocea curgea pe lângă el ca apa. Nu era nevoie să bea din ea.

Cât timp va mai continua? Părea să dureze de ore întregi.

Îşi găsi centrul calmului; vocea nu pătrundea. Ştia că Siri putea face acelaşi lucru. Nu ar fi înnebunit ascultând vocea aceea constantă, melodică, care spunea minciună după minciună.

Dar cum rămânea cu Davi?

În cele din urmă, fu eliberat din costumul de privare senzorială de către Ghidul său. La început nu putu decât să clipească. Zgomotele uşoare ale oamenilor, mişcarea din faţa uşii sale şi respiraţia Ghidului păreau puternice şi intruzive. Obi-Wan îşi imaginã că era ca şi cum tocmai s-ar fi născut.

— De cât timp sunt aici? întrebă Obi-Wan.

— Asta nu pot să spun, zise pe un ton plăcut Ghidul. Acum e timpul pentru camera de curăţenie. Te voi conduce dacă încă nu poţi vedea aşa cum trebuie. Este ceva normal.

— Pot vedea.

Ochii lui Obi-Wan se acomodaseră deja. Pereţii şi podelele cenuşii erau ca o prelungire a întunericului în care fusese cufundat de atâtea ore. Merse lângă Ghid pe coridoare, trecând pe lângă Ghidul Medical, altul decât femeia pe care o văzuse la suprafaţă, cu atâtea zile în urmă. Nu. Astăzi. Astăzi am văzut Ghidul acel Medical, ceva mai devreme. Trebuia să-şi păstreze simţul timpului. Va găsi o cale de a-l marca în camera lui.

Nu voi sta aici atât de mult timp. Am venit după Davi. Îl vom găsi şi vom ieşi.

Veniseră pentru că simţiseră că îi erau datori lui Davi. Veniseră să ajute un prieten. Se gândiseră că va fi uşor să-l salveze şi să iasă afară. Nu avuseseră dreptate. Evadarea asta nu avea să fie uşoară. Obi-Wan îşi dădu seama că fusese impulsiv. Şi când fusese la Templu, îşi promisese că nu va mai fi impulsiv. Că va fi atent.

Poate că fusese influenţat de Siri. Ea era mereu gata să sară, să se mişte, să acţioneze. Nu ar fi trebuit să o asculte. *Nu-i asculta pe ceilalţi. Ascultă doar de Ghizi.*

Obi-Wan clătină din cap, blocând amintirea vocii.

Ghidul îl introduse în camera de curăţenie. Îi arătă care erau spray-ul de încălzire şi cel de răcire, prosoapele şi o tunică proaspătă.

— Mă întorc în trei minute, spuse el.

Obi-Wan simţi pulsul apei calde pe spate. Simţi o legătură bruscă cu pământul de deasupra lui, cu creaturile vii, cu fiinţele din jurul lui. Qui-Gon era aici. Îl căuta.

Ştia asta. Simţi legătura puternică şi sigură. *Sunt aici, Qui-Gon. Sunt dedesubt. Nu înceta să cauţi.* Mai avusese această legătură o dată, dar se destramase. Îl va auzi Qui-Gon? Îi va răspunde? Nu simţi nimic.

Obi-Wan se îndreptă spre spray-ul de răcire, apoi se şterse şi se îmbrăcă.

Era singur. Nu putea avea încredere în nimeni. Doar în Ghizi putea avea încredere cu adevărat şi... Obi-Wan se opri în timp ce-şi punea centura utilitară. Nu auzise acele cuvinte ca fiind rostite de vocea din ureche. Le auzise rostite de propria sa voce. Îl străbătu un fior. Reuşiseră să-l influenţeze dintr-o singur sesiune.

Obi-Wan inspiră adânc. Îşi aminti pregătirea făcută. Se concentră pe calmul din interior. Alungă frica. *Nu sunt singur*, îşi spuse el cu fermitate. *Sunt cu Siri. Şi am încredere în ea.*

Servirea mâncării avu loc într-o sală mare, plină de elevi. Obi-Wan nu le putea vedea feţele. La fel ca el, purtau cu toţii glugi. Se păstra o tăcere strictă. Ghizii de Securitate patrulau pe coridoarele dintre mesele lungi, asigurându-se că nu începea nimeni vreo conversaţie.

Cercul de Învățare fusese strict. Prieteniile erau descurajate. Dacă un elev se apropia prea mult de altul, se trezeau transferați în alt sector. Dar conversația era permisă în timpul mâncării, iar elevii interacționau.

Aici, totul fusese conceput pentru a descompune elevul. Izolarea era instrumentul. Obi-Wan încercă să privească pe sub glugi pentru a vedea dacă Siri îl căuta. Căută o siluetă mică şi slabă, care să fie Davi. Nu putu să-şi dea seama dacă vreunul dintre prietenii săi era aici. Se auzi un bâzâit puternic şi un târşâit dur de scaune pe podea, în timp ce toată lumea se ridica, indiferent dacă terminase sau nu. Obi-Wan se alinie cu ceilalți. Cum va putea să o contacteze pe Siri?

Va trebui să găsească o cale. Poate că s-ar putea preface bolnav. Se părea că existau multe secții medicale în incintă. În față, ochii lui ageri surprinseseră o uşoară mişcare. O coadă subțire ieşi din buzunarul unei tunici. Elevul băgă repede mâna înăuntru.

Davi!

Merseră în jos pe holul lung şi gri, în rând. Unul câte unul, elevii intrară în celule separate. Obi-Wan îşi ținu capul în jos, dar rămase cu ochii ațintiți asupra lui Davi. Memoră celula în care dispăruse acesta. Nu erau numere pe uşi, aşa că numără uşile până ajunse la a lui. Îl va contacta pe Davi în seara asta. Nu era timp de pierdut. Davi era sensibil. Îi era frică să fie singur. Ce îi făcea oare acest loc? Şi cum o va găsi pe Siri? Obi-Wan medită asupra problemei. Trebuia să aibă încredere în Forță pentru a-l îndruma. Nu mai putea întârzia prea mult. Îşi va folosi sabia pentru a tăia uşa celulei după stingerea luminilor.

În noaptea aceea, cronometră mersul obişnuit al Ghizilor de Securitate. Calculă distanțele pe hol. Abia va avea suficient timp să ajungă la Davi, să facă o pauză în celula sa pentru următoarea patrulare, apoi să plece şi să o caute pe Siri. Va fi riscant. Trebuia să se bazeze că Ghizii nu vor observa uşile deteriorate ale celulelor. Lumina era suficient de scăzută încât să poată scăpa.

Un semnal sonor anunță stingerea luminilor şi, trei secunde mai târziu, lumina fu stinsă. Obi-Wan stătea cu picioarele încrucişate pe podeaua celulei. Aştepta să fie sigur că majoritatea elevilor dorm. Abia aşteptase câteva minute când auzi o şoaptă slabă.

— Obi-Wan! Ce faci? Tragi un pui de somn?

— Siri?

— Tu cine crezi că este, V-Tarz? Dă-te înapoi.

Strălucirea metalului topit îi lumină camera. Siri tăia o gaură în uşă cu sabia de lumină. Obi-Wan sări imediat să o ajute. Tăiară o deschidere suficient de mare pentru ca el să se strecoare prin ea. Ochii luminoşi ai lui Siri străluceau.

— Ce aşteptai? A început să-ți placă aici?

Deja Obi-Wan era obişnuit cu simțul ei al umorului.

— Haide, spuse el. Ştiu unde este Davi. Se grăbiră pe hol. Cred că Qui-Gon este undeva prin Cercul de Învățare, spuse el. Îl simt.

— Eu nu simt nimic, spuse Siri. Dar încă nu am acest gen de conexiune cu Adi. Poate, cândva, vom avea aceeaşi legătură pe care o aveți tu şi Qui-Gon.

Era un compliment inversat, dar era prima oară când recunoştea că Obi-Wan avea mai multă experiență decât ea.

Ajunseră la uşa lui Davi. Tăiară rapid o gaură şi trecură prin ea. Davi se ridicase pe coate, şocat când îi văzu pe Obi-Wan şi Siri intrând în celula lui.

— Ce faceți aici? şopti el. Ne veți băga pe toți în necaz.

— Ar putea fi mai rău de atât? întrebă Siri, fluturând sabia prin celula goală.

Davi nu zâmbi. Se lăsă pe spate pe salteaua de dormit şi se ghemui într-o minge.

— Sunt sigur că se poate, spuse el. Plecați de aici.

— Davi, trebuie să vii cu noi, spuse Obi-Wan pe un ton urgent.

— Trebuie să ai încredere în noi, adăugă Siri.

— Am încredere doar în Ghizi, spuse Davi. Ei îmi arată drumul spre Binele General. Ei îl monitorizează. Ei îl cunosc. Am încredere în ei.

— Asta este vocea care vorbeşte, spuse Obi-Wan.

— Nu am încredere în prietenul sau vecinul meu, şopti Davi. Eu am încredere în Ghizi. Îi privi rugător. Asta este tot ce ştiu. Vă rog, plecați.

Siri făcu un pas înainte şi se aşează pe podea lângă Davi.

— Sunt multe lucruri din galaxie care sunt bune, Davi. Dacă Kegan ar lăsa să intre lucrurile bune din afară, ar fi un loc mai bun. Poate că unele dintre bolile pe care le aveți aici sunt acum vindecabile. Ca şi Virusul Toli-X.

Davi se ridică din nou pe coate.

— D-dar este incurabil. Părinții mei au murit din cauza asta.

— A fost descoperit un remediu la scurt timp după ce virusul a început să bântuie galaxia, spuse Siri cu blândețe. Dacă Kegan ar fi fost în legătură cu restul galaxiei, ar fi fost salvați mulți oameni. Îmi pare rău că trebuie să-ți spun asta.

— Nu te cred. Davi clătină din cap înainte şi înapoi. Ghizii nu mint. Ghizii nu mint.

— Davi, de ce sunt atât de multe facilități medicale la Cercul de Re-Învățare? îl întrebă Obi-Wan.

— Pentru că cei mici nu pot fi vindecați, spuse Davi. Dacă sunt văzuți de ceilalți, este rău pentru Binele General.

— Dacă un animal ar fi rănit, l-ai încuia sau ai încerca să-l vindeci? întrebă Obi-Wan. Acest loc este o greşeală, Davi. Trebuie să ştii asta.

Davi îşi ridică privirea, năucit.

— Suntem prietenii tăi, spuse Siri pe un ton urgent. Nu te-am minți. Ştii că venim dintr-o altă lume. Noi am văzut toate aceste lucruri. Se ridică în picioare. Vrei să vii cu noi?

Davi ezită. Afară, pe hol, auziră paşii unui paznic. Îi va da de gol Davi? Auziră paşii trecând, apoi estompându-se. Davi se ridică.

— Vin cu voi.

Obi-Wan şi Siri se întinseră şi puseră fiecare câte o mână pe antebrațul lui Davi. Zâmbiră unul către celălalt.

— Aşteptați. Davi îi privi ezitant. Pot să-l iau pe Wali?

Siri şi Obi-Wan schimbară o privire. Salvarea altcuiva ar lua timp şi i-ar putea pune în pericol. Dar nu puteau să-l refuze pe Davi. Aprobară din cap. Davi se ghemui lângă perete. Cu grijă, scoase o piatră din zid, apoi apăru o creatură mică, cu blană, pe care o strecură în buzunar.

— Bine. Sunt gata.

Merseră în linişte pe hol. Brusc, un țipăt slab, plângăcios, sparse tăcerea.

— Davi, trebuie să-l faci pe Wali să tacă, îl sfătui Obi-Wan.

— Nu a fost Wali, şopti Davi.

Auziră din nou plânsetul. Era înăbuşit şi Obi-Wan îşi dădu seama acum că venea dintr-o cameră de pe hol. Apoi o simți…

— Este un bebeluş, icni Siri.

— Este O-Lana, spuse Obi-Wan.

* * *

Erau aproape de perete când Qui-Gon simți creşterea în Forță.

Dar tot ce văzu, era un câmp de cereale verzi.

— Sunt aici, îi spuse el lui Adi.

Ea aprobă din cap.

— Şi eu simt. Dar unde?

Qui-Gon se ghemui. Îşi puse mâinile pe pământ. Închise ochii.

— Aici.

Simți vibrații. Paşi alergând.

— Am fost văzuți, spuse Adi.

Îşi activară săbiile de lumină în timp ce Ghizii de Securitate năvăliră spre ei. Ghizii erau înarmați cu blastere, dar nu erau obişnuiți cu adversarii pricepuți. Qui-Gon şi Adi îşi folosiră săbiile de lumină doar pentru a devia salvele. Lucrând perfect în tandem, îi flancară pe gardieni şi se feriră şi evitară salvele în timp ce îi manevrau înapoi. O magazie de utilități se vedea la marginea câmpului. Qui-Gon şi Adi împinseră Ghizii înapoi spre ea, pas cu pas. Gardienii se împiedicară, încercară să se adune şi căzură înapoi. Când erau aproape de magazie, Qui-Gon îi înconjură şi deschise uşa. Apoi sări peste Ghizi pentru a-i ataca din nou. Împreună cu Adi, îi băgă în magazie. Apoi închiseră uşa şi o încuiară.

— Acum ce facem? întrebă Adi Gallia. Fără îndoială că vor solicita ajutor prin comunicatoare.

— Găsim drumul, spuse Qui-Gon.

* * *

Obi-Wan şi Siri tăiară rapid o gaură în uşă. Se treziră într-o infirmerie. Copiii şi oamenii tineri zăceau pe canapele de dormit. Unii erau conectați la monitoare. Alții aveau ataşate tuburi. Unii dintre ei deschiseră ochii în timp ce treceau Jedii, doar ca să-i privească amețiți. Obi-Wan se întrebă dacă primiseră poțiuni de somn.

O-Lana stătea într-un pătuț cu laturile înalte. Plângând încet, se ridică în picioare când îi văzu pe Obi-Wan şi Siri.

— Nu trebuie să plângi, O-Lana, îi spuse liniştitor Obi-Wan.

Ea încetă să mai plângă. Apoi întinse brațele şi se uită direct la Davi. După o privire spre Obi-Wan şi Siri pentru a se asigura că totul era în regulă, Davi o ridică şi o ținu la piept.

— O voi proteja în timp ce plecăm, promise el.

Ieşiră în grabă din infirmerie şi se îndreptară spre rampa de ieşire.

Următoarea patrulă de pază era la câteva secunde distanță. Dar norocul nu fu cu ei. Dădură un colț şi nimeriră direct într-un grup de Ghizi de Securitate pe cale să schimbe tura. Surprinşi, Ghizii se repeziră la arme. Obi-Wan şi Siri îşi activară săbiile de lumină. Străluciră pe holul slab şi Ghizii se opriră momentan, şi mai surprinşi. Nu mai văzuseră niciodată săbii de lumină.

— Rămâi în spatele nostru, Davi, ordonă Obi-Wan.

El şi Siri merseră înainte. De data asta ştia că ea nu va mai lupta doar pentru ea însăşi. Va lupta alături de el, pentru ei toți. Salvele de blaster loviră în jurul lor, iar săbiile lor de lumină le întâmpinară, într-o ceață de viteză şi mişcare.

Se acoperiră reciproc şi săriră, se lăsară în genunchi, inversară direcția, şi îşi schimbară mâinile, toate fără pauză. Protejarea lui O-Lana şi Davi era singurul lor obiectiv. Sună o alertă. Unul dintre Ghizi probabil că o activase. Holurile vuiră de la alarma zgomotoasă. Obi-Wan auzi paşii duduind în spatele lor. În curând, aveau să fie înconjurați.

— Pe aici, strigă el.

Îi împinse cu blândețe pe Davi şi O-Lana pe un coridor adiacent.

Ghizii îi urmară, o masă de corpuri în armuri cromate, cu blasterele trăgând. Micile rachete lansate se loviră de zidurile din jurul lor. Aerul începu să se umple de fum. Obi-Wan şi Siri insistară. Puteau vedea ieşirea în față. Dar Obi-Wan nu ştia dacă ar fi putut să-i protejeze pe Davi şi O-Lana, să continue să lupte împotriva Ghizilor şi să activeze şi rampa. Aveau nevoie de timp pentru a-şi da seama cum funcționa. Cel mai probabil era un fel de cheie sau cod. Ar fi fost cu spatele lipit de perete.

Siri se uită la el şi ştia că şi ea se gândise la acelaşi probleme.

Apărură brusc şi mai mulți Ghizi, care alergau pe un coridor adiacent.

Obi-Wan simți cum i se scurge sudoarea pe spate în timp ce devia o izbucnire bruscă de salve de blaster. Se va termina bătălia aici? Era mai bine să se predea pentru a-i salva pe O-Lana şi Davi?

Tocmai atunci auziră un huruit şi un clinchet. Uşa alunecă, deschizându-se. Rampa se ridică spre suprafață şi aerul curat inundă holul. O fracțiune de secundă mai târziu, Qui-Gon şi Adi alergară pe rampă, cu săbiile de lumină activate.

Cu o singură privire rapidă, înțeleseră situația, apoi se alăturară luptei.

Ghizii de Securitate căpătaseră încredere datorită numărului lor mare. Dar patru Jedi erau prea mult pentru ei. Focul blasterelor fu deviat înapoi, necruțător. Erau nevoiți să continue să se arunce la podea sau să se ascundă în spatele cărucioarelor pentru a evita devierile. În cele din urmă, aruncară pur şi simplu armele şi fugiră.

Jedii se întoarseră unii spre ceilalți. Bătălia se terminase. Obi-Wan o luă pe O-Lana din brațele lui Davi şi i-o întinse lui Qui-Gon.

— Pariez că asta căutai, spuse el.

Qui-Gon privi peste capul O-Lanei, la el.

— Te căutam şi pe tine, Padawan. Mă bucur că te-am găsit.

* * *

Când cetățenii din Kegan aflară ce se întâmpla în Cercul de Re-Învățare, se revoltară. Erau îngroziți de faptul că nişte copii erau ascunşi şi băgați la izolare pentru punerea la îndoială a autorității sau pentru că aveau o boală cronică. Asta încălca tot ceea ce pretindeau O-Vieve şi V-Tan că era bun pentru Kegan.

Toți cetățenii se strânseră la Cercul de Adunare pentru a dezbate problema.

Qui-Gon, Obi-Wan, Adi şi Siri observau totul în timp ce V-Tan şi O-Vieve fură votați să părăsească funcțiile de Ghizi Binevoitori. Fu numit rapid un nou consiliu. În curând, se dezlănțuiră dezbaterile cu privire la călătoriile în afara planetei. În cele din urmă se trecu la vot. Majoritatea votă să fie trimis cineva la Senatul Galactic. Între timp, se vor face petiții către Senatul Galactic ca să fie trimişi pe planetă consilieri medicali şi ştiințifici pentru a moderniza Kegan.

La scurt timp după aceea, Cercul de Învățare fu închis.

Elevii se întoarseră acasă la familiile lor. Li se dădu o scurtă vacanță până când putea fi instituit un nou sistem de şcolarizare. Oameni îşi deschiseră casele pentru orfanii din Cercul de Re-Învățare şi restul se întoarseră la părinții lor.

* * *

Veni timpul ca Jedii să plece. Stăteau cu Nen, Melie şi Davi pe platforma de aterizare. Melie i-o întinse pe Lana lui Siri.

— Nen şi cu mine am decis că este mai bine ca Lana să meargă cu voi, spuse ea cu lacrimi în ochi. Am văzut cine sunt Jedii şi ce pot face. Trebuie să-i onorăm darul.

— O-Vieve şi V-Tan aveau dreptate în legătură cu multe lucruri, spuse Nen, atingând obrazul fiicei sale. Unul dintre ele este că trebuie să ne sacrificăm pentru Binele General. Este mai bine pentru Lana, mai bine pentru galaxie, dacă va fi capabilă să învețe tot ce poate face.

— Vom avea grijă de ea şi o vom onora, spuse Adi Gallia. Va deveni înțeleaptă în căile Forței, iar viața ei va fi una de serviciu pentru galaxie.

— Nu pot cere o viață mai bună pentru fiica mea, spuse Melie.

Nen îşi puse brațul în jurul lui Davi.

— Şi avem un nou copil în viețile noastre. Davi a fost de acord să rămână cu noi.

— Dacă va putea să stea departe de Cercul Animalelor, îl tachină Melie.

Prietena noastră Via lucrează acolo. Ea îl învață cum să aibă grijă de animale.

— Nu vă voi uita niciodată, le spuse timid Davi lui Obi-Wan şi Siri.

Obi-Wan îşi puse mâna pe antebraţul lui Davi.

— Vom fi mereu prietenii tăi, Davi.

— Dacă ai vreodată nevoie de noi, nu trebuie decât să ne chemi, spuse Siri.

— Călătorie plăcută, spuse Nen. Le suntem recunoscători Jedilor pentru că au lucrat ca să readucă justiția în lumea noastră.

Nen, Melie şi Davi se îndepărtară. Siri o duse pe Lana în navă ca să o pregătească pentru călătorie. Adi intră ca să facă ultimele verificări.

Obi-Wan aruncă o ultimă privire spre Kegan, de pe platforma de aterizare.

— Lumea asta a fost un puzzle pentru mine, spuse el. Încă nu înțeleg cum ar putea o întreagă planetă să-şi pună încrederea atât de orbeşte în viziuni şi vise.

— Nu sunt surprins, spuse Qui-Gon. Toate ființele vii găsesc confort într-un adevăr care le face viața mai uşor de suportat. Aici, pe Kegan, oamenii nu au avut certurile sau foamea pe care le-am văzut pe altele planete. De ce ar trebui oamenii să pună la îndoială un sistem care le-a adus linişte şi confort?

— Dar libertatea lor era o iluzie, argumentă Obi-Wan.

— Nu ştim dacă viziunile lui O-Vieve şi V-Tan au fost greşite, Padawan, spuse Qui-Gon gânditor. Viziunea lui O-Vieve despre viitor a fost umbrită, dar asta nu o face neadevărată. Poate că ea a interpretat greşit ceea ce a văzut.

— Nu cred asta, spuse Obi-Wan. Nu-mi pot imagina un nucleu rău controlând întreaga galaxie. Ar fi imposibil.

— Sper să nu-l vedem, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Dar nu pot spune că este imposibil. Nu ai experimentat suficient hazardul şi răul din galaxie ca să înțelegi asta?

Obi-Wan clătină din cap cu încăpățânare.

— A văzut întunericul răsărind chiar dintre Jedi. Asta nu s-ar putea întâmpla niciodată.

Soarele izbucni brusc printre nori, deasupra lor, orbindu-l pe Qui-Gon. Strălucirea făcu trăsăturile lui Obi-Wan să se estompeze şi să se dizolve. Pentru o clipă, Qui-Gon nu îl văzu pe băiat. Văzu un om bătrân, singur, care trăia pe o planetă pustie, singurii săi tovarăşi fiind amintirile sale întunecate.

Qui-Gon simți acelaşi fior pe care îl experimentase şi în prezența lui O-Vieve.

Tocmai avusese o viziune despre sine ca bătrân? Asta era viziunea întunecată a lui O-Vieve pentru el? Apoi, îl săgetă un adevăr brusc. *Nu eram eu. Era Obi-Wan.* Sau poate că nu? Soarele se retrase în spatele norilor. Lumea deveni din nou clară.

Qui-Gon îl studie Obi-Wan. Văzu trăsăturile băiețeşti familiare şi ochii strălucitori. Îşi regăsi liniştea la vederea tinereții sale.

Viitorul nu e fix, ci fluid, îşi spuse el. Viziunile nu trebuiau să devină realitate.

— Qui-Gon, te simți bine? întrebă Obi-Wan.

— Poate că nu ar trebui să vorbim despre rău şi întuneric tocmai când am finalizat cu succes o misiune, sugeră uşor Qui-Gon. Să ne bucurăm de acest moment. Justiția s-a întors pe Kegan.

— Şi dacă întunericul va sta în fața mea, voi lupta cu el, zise Obi-Wan hotărât.

Qui-Gon îi puse o mână pe umăr.

— Vom lupta împreună, Padawan.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetățenii bine şi cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii şi îşi trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generații după generații şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniştiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență şi mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pribegit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine

s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar

nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.